

บทที่ 1 การเติบโตในทัศนคติ (Growing in attitudes)

..ทัศนคติเริ่มต้นจากจิตใจ.....

สุภาษิต 4:23 จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ

สุภาษิต 14:30 ใจที่สงบให้ชีวิตแก่เนื้อหนัง แต่กิเลสทำให้กระดูกผุ

สุภาษิต 16:5 ทุกคนผู้จองหองเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า จงแนใจเถิด เขาจะพ้นโทษก็หามิได้

สุภาษิต 17:22 ใจร้ายเป็นยาอย่างดี แต่จิตใจที่หมกมุ่นจะทำให้กระดูกแห้ง

สุภาษิต 18:12 ใจของคนก็จองหองก่อนถึงการถูกทำลาย แต่ความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ

สุภาษิต 22:11 บุคคลที่รักใจบริสุทธิ์ และวาจาของเขามีกรุณาคุณ จะได้พระราชทานเป็นมิตร

สุภาษิต 27:19 ในน้ำคนเห็นหน้าคนฉนิด ความคิดของคนก็ต่อคนฉนนั้

เยเรมีย์ 17:9-10 จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเลื่อมทรมอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า “เราคือพระเจ้าตรวจค้นจิตใจ และทดลองดูใจ เพื่อให้แก่ทุกคนตาม พฤติการณ์ของ

เขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา”

มัทธิว 6:19-21 “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขูดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกิน และไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยขูดช่องลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”

มาระโก 7:20-23 พระองค์ตรัสว่า “สิ่งที่ออกมาจากภายในมนุษย์ สิ่งนั้นแหละทำให้มนุษย์เป็นมลทิน เพราะว่าจากภายในมนุษย์คือจากใจมนุษย์ มีความคิดชั่วร้าย การลวงประเวณี การลักขโมย การฆ่าคน การผิด ผัวผิดเมีย การโลภ ความอธรรม การล่อลวงเขาราคะตัญหา อิจฉาริษยา การใส่ร้าย ความเย่อหยิ่ง ความบดขบ สารพัดการชั่วนี้เกิดมาจากภายใน และทำให้มนุษย์เป็นมลทิน”

ฮีบรู 3:12-13 คุณก่อนท่านพี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่ว และไม่เชื่อ คือใจซึ่งพาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวันตลอดเวลาที่เรียกว่า “วันนี้” เพื่อจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไป เพราะเล่ห์กลของบาป

..ทัศนคติที่ดี: ความพอใจ.....

สุภาษิต 17:1 เสบียงกรังหน้อยหนึ่งพร้อมกับความสงบ ดีกว่าเรือนที่มีการเลี้ยงเต็มพร้อมกับการวิวาท
ปัญญาจารย์ 4:6ความสงบสุขกำมือหนึ่งยังดีกว่าการงานตราครุฑสองกำมือ และการกินลมกินแล้ง

1 ทิโมธี 6:6-8 จริงอยู่เราได้รับประโยชน์มากมายจากทางของพระเจ้าพร้อมทั้งความสุขใจ เพราะว่าเรา
ไม่ได้เอาอะไรเข้ามาในโลกฉันทใด เราก็อเอาอะไรออกไปจากโลกไม่ได้ฉันทนั้น แต่ถ้าเรา
มีอาหารและเสื้อผ้า ก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด

ฮีบรู 13:5 ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า *เรา
จะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย*

(ตัวอย่าง: ฟิลิปปี 4:11-12 – เปาโลพอใจกับสิ่งที่ตนมี)

..ทัศนคติที่ดี: การให้อภัย.....

สุภาษิต 19:11 สามัญสำนึกที่ดีจะทำให้คน โกรธช้าและที่มองข้ามการทรยศไปเสีย ก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา

สุภาษิต 24:29 อย่างกล่าวว่า “ข้าจะทำแก่เขาอย่างที่เขาได้ทำแล้วแก่ข้า ข้าจะทำตอบแก่เขาอย่างที่เขาได้
กระทำ”

มัทธิว 5:39-41 ฝ่ายเราบอกท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขา
ด้วย ถ้าผู้ใดอยากจะฟ้องศาล เพื่อจะปรับเอาเสื้อของท่านไป ก็จงให้เสื้อคลุมแก่เขาเสีย
ด้วย ถ้าผู้ใดจะเกณฑ์ท่านให้เดินทางไปหนึ่งกิโลเมตร ก็ให้เลยไปกับเขาถึงสองกิโลเมตร

มัทธิว 6:12 และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้า
พระองค์นั้น

มัทธิว 6:14-15 เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะ
ทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดา
ของท่านจะไม่ทรงโปรดยกความผิดของท่านเหมือนกัน

มาระโก 11:25 เมื่อท่านยืนอธิษฐานอยู่ ถ้าท่านมีเหตุกับผู้หนึ่งผู้ใดจงยกโทษให้ผู้นั้นเสีย เพื่อพระบิดา
ของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะโปรดยกความผิดของท่านด้วย

ลูกา 17:3-4 “..ถ้าพี่น้องผิดต่อท่านจงเตือนเขา และถ้าเขากลับใจแล้ว จงยกโทษให้เขา แม้เขาจะผิดต่อท่านวันหนึ่งเจ็ดหน และจะกลับมาหาท่านทั้งเจ็ดหนนั้น แล้วว่า ‘ฉันกลับใจแล้ว’ จงยกโทษให้เขาเถิด”

โคโลสี 3:13 จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงยกโทษให้กัน และกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านฉันใด ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน

(ตัวอย่าง: มัทธิว 18:21-35 – คำอุปมาเรื่องทาสที่ไม่ยอมให้อภัย)

..ทัศนคติที่ดี: ความเผื่อแผ่ และการแบ่งปัน.....

สดุดี 112:5 คนที่แสดงความเมตตาคุณและให้ยืม ก็อยู่เย็นเป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินการของเขาด้วยความยุติธรรม

สุภาษิต 11:16-17 สตรีงามสง่า (จิตใจเมตตา) ย่อมได้รับเกียรติ และชายหน้าเลือดยอมมั่งคั่ง

สุภาษิต 11:24-25บางคนยังจำหนายิ่งมั่งคั่ง บางคนยังยึดสิ่งทีควรจำหน่ายไว้ ยิ่งขัดสนก็มี

สุภาษิต 14:21 บุคคลที่ดูหมิ่นเพื่อนบ้านของตนก็เป็นคนบาป แต่บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็อยู่เป็นสุข

สุภาษิต 14:31 บุคคลผู้บีบบังคับคนยากจน ถูกพระเจ้าผู้สร้างของเขา แต่บุคคลที่เอ็นดูต่อคนขัดสน ก็ถวายเกียรติแด่พระองค์

สุภาษิต 19:17 บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยืม และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา

สุภาษิต 21:13 บุคคลผู้อุดหนุนไม่ฟังเสียงร้องของคนยากจน ตัวเขาเองจะร้องและไม่มีใครได้ยิน

สุภาษิต 22:9 บุคคลที่มีตาแสดงใจกว้างขวางก็จะรับพร เพราะเขาแบ่งส่วนอาหารของเขาแก่คนยากจน

มัทธิว 6:1-4 “จงระวัง อย่ากระทำศาสนกิจเพื่ออวดคนอื่น ถ้าทำอย่างนั้นท่านจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทำทานอย่าเป่าแตรข้างหน้าท่าน เหมือนคนหน้าซื่อใจคดกระทำในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อให้คนสรรเสริญ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว ฝ่ายท่านทั้งหลายเมื่อทำทานอย่าให้มือซ้ายรู้การซึ่งมือขวากระทำนั้น ทานของท่านจะต้องเป็นทานลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับ จะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน”

กิจการ 20:35 ข้าพเจ้าได้วางแบบอย่างไว้ให้ท่านทุกอย่างแล้ว ให้เห็นว่าโดยทำงานเช่นนี้ควรจะช่วยคนที่มีกำลังน้อย ระลึกถึงพระวาตะของพระเยซูเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสว่า ‘การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ’

โรม 12:15 จงชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี จงร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้

1 โครินธ์ 13:4 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว

2 โครินธ์ 9:6-8 นี้แหละคนที่หว่านเพียงเล็กน้อย ก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิดหมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยนิกเสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้ออกด้วยใจยินดี และพระเจ้าทรงฤทธิ์อาจประทานของดีทุกอย่างอย่างอุดมแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกอย่างทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย

เอเฟซัส 4:32 และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษแก่ท่านในพระคริสตนั้น

1 เศษโลนิกา 5:15 ระวังให้ดี อย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่ว แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อคนทั้งปวงด้วย

1 ทิโมธี 6:18 จงกำชับให้เขากระทำดี ให้กระทำดีมาก ๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว

1 เปโตร 4:9 ท่านทั้งหลายจงต้อนรับเลี้ยงดูซึ่งกันและกันโดยไม่บ่น

..ทัศนคติที่ดี: ทำตัวเป็นประโยชน์.....

ปัญญาจารย์ 4:10 ด้วยว่าถ้าคนหนึ่งล้มลง อีกคนหนึ่งจะได้พยุงเพื่อนของตนให้ลุกขึ้น แต่วิบัติแก่คนนั้นที่อยู่คนเดียวเมื่อเขาล้มลง และไม่มีผู้อื่นพยุงยกเขาให้ลุกขึ้น

มัทธิว 20:25-28 พระเยซูทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า “ท่านทั้งหลายรู้ว่าผู้ครองของคนต่างชาติ ย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ใหญ่ทั้งหลายก็ใช้อำนาจบังคับ แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใคร่จะได้ เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมักรของพวกท่าน อย่างที่บุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก”

กิจการ 9:36 ในเมืองยัฟฟา มีหญิงคนหนึ่งเป็นศิษย์ ชื่อทาบิธา ตามภาษากรีกว่า โครคัส แปลว่า เนื้อ
สมัน หญิงคนนี้เคยกระทำการอันเป็นคุณประโยชน์ และให้ทานมามากแล้ว

เอเฟซัส 4:29 อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดี และเป็นประโยชน์ให้
เหมาะสมกับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยิน ได้ฟัง

..ทัศนคติที่ดี: ความซื่อสัตย์.....

สุภาษิต 13:11 ททรัพย์ศฤงคารที่ได้มาอย่างเร่งร้อน จะขอบแบบลง แต่บุคคลที่สำสุมที่ละเล็กที่ละน้อย
จะได้เพิ่มพูนขึ้น

สุภาษิต 16:11 ตราชูและตาชั่งเที่ยงตรงเป็นของพระเจ้า ลูกค่อมทั้งสิ้นในถุงเป็นพระราชกิจของพระองค์

สุภาษิต 16:13 ริมฝีปากที่ชอบธรรมเป็นที่ปีติยินดีแก่พระราชา และพระองค์ทรงรักบุคคลผู้พูดสิ่งที่ถูก

สุภาษิต 24:26 ผู้ให้คำตอบที่ถูก จะจูบริมฝีปาก

อิสยาห์ 33:15-16 คือเขาผู้ดำเนินอย่างชอบธรรม และพูดอย่างเที่ยงธรรม เขาผู้ค่อมมีผลได้จากการบีบ
บังคับ ผู้สัดมือของเขา เกรงว่าจะถือนิบนไว้ ผู้ค่อมไม่ฟังเรื่องเล็ดคดคายออก และ
หลับตาไม่มอง ความชั่วร้าย เขาจะอาศัยอยู่บนที่สูง ที่กำบังของเขาจะเป็นป้อมหิน จะมี
ผู้ให้อาหารเขา น้ำของเขามีแน่

โคโลสี 3:22-23 ฝ่ายพวกทาส จงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่าง ไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำ
แต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอ แต่ทำด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้
เป็นเจ้า ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำความถวายองค์พระผู้เป็น
เจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์

1 เปโตร 2:12 จงรักษาความประพฤติอันดีของท่านไว้ในหมู่คนต่างชาติ เพื่อว่าเมื่อมีคนติเตียนท่านว่า
ประพฤติชั่ว เขาจะได้เห็นการดีของท่าน และเขาจะได้สรรเสริญพระเจ้าในวันที่
พระองค์เสด็จมา

(ตัวอย่างจริง: ปฐมกาล 42, 43 – บุตรชายของยาโคบนำเงินที่บรรจุนในกระสอบมาคืน)

..ทัศนคติที่ดี: ความรัก.....

สุภาษิต 3:3 อย่าให้ความจงรักภักดี (ความรัก) และความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า
จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า

สุภาษิต 15:17 กินผักเป็นอาหารในที่มีความรัก ก็ดีกว่ากินเนื้อวัวอ้วนพร้อมกับความเกลียดชังอยู่ด้วย

มัทธิว 5:44 ฝ่ายเราบอกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน

มัทธิว 5:46 แม้ว่าท่านรักผู้ที่รักท่านจะได้บำเหน็จอะไร ถึงพวกเก็บภาษีก็ยังกระทำอย่างนั้นมิใช่หรือ

ยอห์น 14:23 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามคำของเรา และพระบิดาจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา”

ยอห์น 15:17 สิ่งที่เราสั่งท่านทั้งหลายไว้ก็คือ ท่านจงรักกันและกัน

1 โครินธ์ 13:4-7 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบคายน ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพฤติผิด แต่ชื่นชมยินดีเมื่อประพฤติชอบ ความรักทนได้ทุกอย่าง แม้ความผิดของคนอื่น และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และทนต่อทุกอย่าง

2 โครินธ์ 5:14 เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่ เพราะเราคิดเห็นอย่างนี้ว่า มีผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว

1 เปโตร 1:22 ที่ท่านทั้งหลายได้ชำระจิตใจของท่านให้บริสุทธิ์แล้วด้วยการเชื่อฟังความจริง จนมีใจรักพวกพี่น้องอย่างจริงใจ ท่านทั้งหลายจงรักกันให้มากด้วยน้ำใสใจจริง

1 ยอห์น 4:19-21 เราทั้งหลายรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน ถ้าผู้ใดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” และใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพูดมฺสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นไม่ได้ พระบัญญัตินี้เราทั้งหลายก็ได้มาจากพระองค์ คือว่าให้คนที่รักพระเจ้านั้นรักพี่น้องของตนด้วย

(ตัวอย่าง: ยอห์น 3:16-18 – ความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์, ฟิลิปปี 1:1-11 – ความรักของมนุษย์ต่อมนุษย์)

..ทัศนคติที่ดี: ความอดทน.....

สดุดี 37:7 จงสงบอยู่ต่อพระเจ้า และเพียรรอคอยพระองค์อยู่ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน เพราะเหตุผู้ที่เจริญตามทางของเขา หรือเพราะเหตุผู้ที่กระทำตามอุบายชั่ว

สุภาษิต 14:29 บุคคลที่โกรธช้ำก็มีความเข้าใจมาก แต่บุคคลที่โมโหเร็วก็ยกย่องความโง่

สุภาษิต 15:18 คนใจร้อนเร้าการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธช้ำก็ระงับการชิงดี

สุภาษิต 16:32 บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเอง ก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้

สุภาษิต 19:11 สามัญสำนึกที่ดิ้นรนทำให้คนโกรธช้ำและที่มองข้ามการทรยศไปเสีย ก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา

สุภาษิต 25:15 ความพากเพียรอาจจะชักนำผู้ครอบครองได้ และลิ้นที่อ่อนหวานอาจจะโน้มน้าวจิตใจให้อ่อนลงได้

1 โครินธ์ 13:4 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว

ยากอบ 5:7-8 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา จงดูชาวนาบอคอยผลอันล้ำค่าที่จะได้จากแผ่นดิน เพียรคอยจนกระทั่งมีฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดู ท่านทั้งหลายก็จงอดทนเช่นนั้นเหมือนกัน จงตั้งอกตั้งใจให้ดี เพราะใกล้จะถึงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาแล้ว

(ตัวอย่าง: โยบ 1 – ความอดทนของโยบ)

..ทัศนคติที่ดี: การขอบคุณ.....

สดุดี 100:4 จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา (ขอบพระคุณ) และเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์

สดุดี 136:1 จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงพระคุณ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์

โรม 1:21 เพราะถึงแม้ว่าเขาทั้งหลายได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณไม่ แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระและจิตใจโง่เขลาของ เขาก็มีคมัวไป

ฟิลิปปี 4:6 อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการขอบพระคุณ

โคโลสี 3:17 และเมื่อท่านจะกระทำการใดๆด้วยวาจาหรือด้วยกายก็ตาม จงกระทำทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูเจ้า และขอบพระคุณพระบิดาเจ้า โดยพระองค์นั้น

(ตัวอย่างจริง: ลูกา 17:11-19 – คนโรคเรื้อนที่กตัญญู)

..ทัศนคติบาป: การหลอกลวง.....

สดุดี 5:6 พระองค์ทรงทำลายผู้ที่มึนสา พระเจ้าทรงสะอิดสะเอียนต่อผู้กระหายเลือด และคนหลอกลวง

สุภาษิต 6:14-15

ประดุษฎีความชั่วร้ายด้วยใจตลบตะแลง หว่านความแตกร้าวยู่เรื่อยไป เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน ฉับพลันนั่นเองเขาจะแตกอย่างซ่อมไม่ได้

สุภาษิต 11:1 ตราบที่ชื่อนั้นเป็นที่เกลียดชังต่อพระเจ้า แต่ลูกตุ้มที่ยุติธรรมเป็นที่ปีติยินดีแต่พระองค์

สุภาษิต 12:20 ความหลอกลวงอยู่ในใจของบรรดาผู้คิดแผนการชั่วร้าย แต่บรรดาผู้กะแผนงานที่ดีมีความชื่นบาน

สุภาษิต 14:8 ปัญญาของคนหยิ่งรู้คือการเข้าใจทางของเขา แต่ความโง่ของคนโง่เป็นที่หลอกลวง

สุภาษิต 15:4 ลิ้นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ้นตลบตะแลงทำน้ำใจให้แตกสลาย

สุภาษิต 26:18-19

คนที่ล่อลวงเพื่อนบ้านของเขาและกล่าวว่า “ข้าล้อเล่นเท่านั้นเอง” ก็เหมือนกับคนบ้าที่โยนค้อนไฟ ลูกธนู และความตายออกไป

สุภาษิต 31:30 เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเจ้าสมควรได้รับคำสรรเสริญ

ลูกา 16:10 คนที่ซื่อสัตย์ในของเล็กน้อยจะซื่อสัตย์ในของมากด้วย และคนที่อสัตย์ในของเล็กน้อยจะอสัตย์ในของมากเช่นกัน

1 โครินธ์ 3:18-19

อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตัวเอง ถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่า ตัวเป็นคนมีปัญญาตามหลักของยุคนี้ จงให้ผู้นั้นยอมเป็นคนโง่ จึงจะเป็นคนมีปัญญาได้ เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาในสายพระเนตรของพระเจ้า ด้วยมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระองค์ทรงจับคนที่มีปัญญาด้วยอุบายของเขาเอง

..ทัศนคติบาป: ความอิจฉาและริษยา.....

สดุดี 37:1-2 อย่าให้เจ้าเดือดร้อนเพราะเหตุคนที่กระทำชั่ว อย่าอิจฉาคนที่ประพฤติพิศ เพราะไม่ช้าเขาจะเหี่ยวไปเหมือนหญ้า และแห้งไปเหมือนพืชสด

สดุดี 49:16-17 ท่านอย่ากลัวเมื่อผู้หนึ่งมั่งมีขึ้น เมื่อศักดิ์ศรีของบ้านของเขาเพิ่มขึ้น เพราะเมื่อเขาตาย เขาจะไม่เอาอะไรไปเลย ศักดิ์ศรีของเขาจะไม่ลงไปตามเขา

สุภาษิต 3:31-32 อย่าอิจฉาคนที่ทำรุนแรง อย่าเลือกทางใดๆของเขาเลย เพราะคนคลบตะแคงเป็นที่เกลียดชังต่อพระเจ้า แต่คนที่เที่ยงธรรมอยู่ในความไว้วางใจของพระองค์

สุภาษิต 14:30 ใจที่สงบให้ชีวิตแก่เนื้อหนัง แต่กิเลส (ความอิจฉา) กระทำให้กระดูกผุ

สุภาษิต 23:17 อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่งตั้งคำเนิ่นในความยำเกรงพระเจ้าวันยังค่ำ

สุภาษิต 24:1-2 อย่าคิดริษยาคนชั่ว หรือปรารถนาอยู่ร่วมกับเขา เพราะว่าใจของเขาคิดประกอบการทำรุนแรง และริมฝีปากของเขาพูดการประทุษร้าย

สุภาษิต 24:19-20 เจ้าอย่ากระวนกระวายเพราะคนกระทำบาป และอย่ามีใจริษยาคนชั่วร้าย เพราะคนชั่วไม่มีอนาคต ประทีปของความชั่วร้ายจะถูกดับเสีย

สุภาษิต 27:4 ความพิโรธก็ชั่วร้าย ความโกรธก็ท่วมท้น แต่ใครจะยืนต่อหน้าความริษยาได้?

1 โครินธ์ 13:4 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว

กาลาเทีย 5:26 เราอย่าถือตัว อย่าชู้วโทสะกัน และอย่าอิจฉาริษยากันเลย

ยากอบ 3:14-16 แต่ถ้าท่านรู้สึกขมขื่นเพราะมีใจริษยาและมักใหญ่ใฝ่สูง ก็อย่าโอ้อวดและอย่าทรยศต่อความจริง ปัญญาเช่นนี้ไม่เหมือนปัญญาที่มาจากเบื้องบน แต่เป็นปัญญาอย่างโลกและเป็นโลกีย์วิสัย และเป็นเช่นปีศาจ เพราะว่าที่ใดมีความริษยาและความมักใหญ่ใฝ่สูง ที่นั่นก็วุ่นวายและมีการกระทำชั่วช้าลามกต่างๆ

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 37:1-4 – พี่ชายโยเซฟอิจฉาท่าน)

..ทัศนคติบาป: จิตใจชั่วร้าย.....

สดุดี 1:6 เพราะพระเจ้าทรงทราบทางของคนชอบธรรม แต่ทางของคนอธรรมจะพินาศไป

สดุดี 10:2-4 คนอธรรมได้กวาดคนยากจน (คนอ่อนแอ) อย่างทะนงองอาจ ขอให้เขาติดกับคือบ่วงเร็วแห่งอุบายที่เขาคิดขึ้นนั้น เพราะคนอธรรมอวดถึงสิ่งที่ใจเขาอยากได้นั้น และคนที่โลกมากในกำไรรู้ก็แข่งค่า และประนามพระเจ้า เพราะความทะนงตัวคนอธรรมกล่าวว่า “พระเจ้าไม่ทรงลงโทษ” ความคิดทั้งสิ้นของเขาคือ “ไม่มีพระเจ้า”

สุภาษิต 10:24-25 สิ่งใดที่คนชั่วร้ายคิดกลัว มันจะมาถึงเขา แต่สิ่งใดที่คนชอบธรรมปรารถนา พระองค์ทรงประสาทให้ เมื่อพายุร้ายผ่านไปแล้ว คนชั่วก็ไม่มีอีก แต่คนชอบธรรมจะได้รับการสถาปนาไว้เป็นนิตย์

สุภาษิต 11:21 จงแน่วใจเถิด ซึ่งคนชั่วร้ายจะไม่มีโทษนั้นหามิได้ แต่บรรดาผู้ที่เป็นคนชอบธรรมจะได้รับการช่วยกู้

สุภาษิต 15:26 ความคิดของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่ถ้อยคำของคนบริสุทธิ์เป็นที่พอพระทัยของพระองค์

สุภาษิต 22:5 หนามและบ่วงอยู่ในทางของคนตลบตะแลง บุคคลที่ระแวงระวังตนเอง จะอยู่ไกลเสียจากสิ่งเหล่านี้

สุภาษิต 24:1-2 อย่าคิดริษยาคนชั่ว หรือปรารถนาอยู่ร่วมกับเขา เพราะว่าใจของเขาคิดประกอบการทารุณ และริมฝีปากของเขาพูดการประทุษร้าย

สุภาษิต 29:16 เมื่อคนชั่วร้ายอยู่ในอำนาจหน้าที่ การทรยศก็ทวีขึ้น แต่คนชอบธรรมจะมองดูการล่มจมของเขา

โรม 1:18-19 เพราะว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ต่อความหมิ่นประมาทพระองค์ และความชั่วร้ายทั้งหมดของมนุษย์ที่เอาความชั่วร้ายนั้นบิบบิ้นความจริง เหตุว่าเท่าที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็ แข็งอยู่กับใจเขาทั้งหลาย เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดสำแดงแก่เขาแล้ว

1 เซสะโลนิกา 5:22 จงเว้นเสียจากสิ่งที่ชั่วทุกอย่าง

1 ทิโมธี 5:24-25 การทำบาปของบางคนก็ปรากฏชัด ส่งเขาตรงไปสู่การพิพากษา แต่การทำบาปของผู้อื่นปรากฏภายหลัง ส่วนการกระทำดีนั้นก็ปรากฏชัดเช่นเดียวกัน และถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏชัด แต่ก็จะถูก ปิดบังไว้ไม่ได้

ยากอบ 4:17 เหตุฉะนั้นผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นความดีและไม่ได้กระทำ คนนั้นจึงมีบาป

..ทัศนคติบาป: ความเกลียดชัง.....

สุภาษิต 10:12 ความเกลียดชังเราให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาการทรยศเสีย

สุภาษิต 10:18 เขาผู้ปิดบังความเกลียดชังมีริมฝีปากมูสา และเขาผู้ออกปากใส่ร้ายเป็นคนโง่

สุภาษิต 15:17 กินผักเป็นอาหารในที่มีความรัก ก็ดีกว่ากินเนื้อวัวอ้วนพร้อมกับความเกลียดชังอยู่ด้วย
มัทธิว 5:43-44 ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า จงรักคนสนิท และเกลียดชังศัตรู ฝ่ายเราบอกท่าน
ว่า จงรักศัตรูของท่านและจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน

มัทธิว 10:22 คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะความภักดีที่ท่านมีต่อเรา แต่ผู้ใดที่ทนได้ถึงที่สุด
ผู้นั้นจะรอด

ยอห์น 15:18-19 ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ก็จงรู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน ถ้าท่านทั้งหลายเป็น
ของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้
เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน

1 ยอห์น 2: 9-11 ผู้ใดที่กล่าวว่าตนอยู่ในความสว่างและยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ยังคงอยู่ในความ
มืด ผู้ที่รักพี่น้องของตนก็อยู่ในความสว่าง และในความสว่างนั้นไม่มีอะไรที่จะทำให้
สะดุด แต่ผู้ที่เกลียดชังพี่น้องของตนก็อยู่ในความมืด และเดินในความมืด และไม่รู้ว่
ตนกำลังไปไหน เพราะว่าความมืดทำให้ตาของเขาบอดไปเสียแล้ว

1 ยอห์น 4:20 ถ้าผู้ใดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” และใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพวมุสา
เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นไม่ได้

(ตัวอย่าง: โยนาน์เกลียดชังเมืองนินะเวห์)

..ทัศนคติบาป: ความหยิ่ง.....

สดุดี 5:5 คนโอ้อวด (คนจองหอง) จะไม่ยืนอยู่เฉพาะพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงเกลียด
ชังผู้กระทำการชั่วทั้งสิ้น

สดุดี 12:3-4 ขอพระเจ้าทรงตัดริมฝีปากที่ป้อยออกเสียสิ้น และลิ้นที่อวดอ้างการใหญ่นั้นด้วย คือ
บรรดาผู้ที่กล่าวว่า “เราจะชนะด้วยลิ้นของเรา ริมฝีปากของเราเป็นฝ่ายเรา—ใครจะเป็น
นายเรา?”

สุภาษิต 8:13 ความขำเกรงพระเจ้าเป็นความเกลียดชังความชั่วร้าย เราเกลียดความเย่อหยิ่งและความ
จองหอง และทางของความชั่วร้ายกับวาทะลบลบตะแคง

สุภาษิต 13:10 เพราะความทะลึ่งผู้ประมาทจึงก่อวิวาท แต่ปัญญาอยู่กับบรรดาผู้ที่รับคำแนะนำ
(ความหยิ่งมีแต่สร้างการทะเลาะวิวาท แต่ปัญญาพบในบรรดาผู้ที่รับคำแนะนำ)

สุภาษิต 16:5 ทุกคนผู้จองหองเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า จงแนใจเถิด เขาจะพ้นโทษก็หาไม่ได้

สุภาษิต 16:18 ความเย่อหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย และจิตใจที่ยโสหน้าการล้ม

สุภาษิต 18:12 ใจของคนก็จองหองก่อนถึงการถูกทำลาย แต่ความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ

สุภาษิต 21:24 “คนมักเยาะเย้ย” เป็นชื่อของคนเย่อหยิ่งและคนจองหอง ผู้ประพฤติดัวด้วยความเย่อหยิ่งโยโส

สุภาษิต 26:12 ท่านเห็นคนที่คิดว่าตัวเองฉลาดหรือ ยังมีหวังในคนโง่ได้มากกว่าในคนเช่นนั้น

สุภาษิต 29:23 ความเย่อหยิ่งของคนนำเขาให้ต่ำลง แต่คนที่มีใจถ่อมจะได้รับเกียรติ

1 โครินธ์ 10:12 เหตุฉะนั้นคนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง

กาลาเทีย 6:3 เพราะว่าถ้าผู้ใดถือตัวว่าเป็นคนสำคัญ ทั้งๆที่เขาไม่สำคัญอะไรเลย ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง

..ทัศนคติบาป: การแก้แค้น.....

สุภาษิต 19:11 สามัญสำนึกที่ดิ้นรนทำให้คนโกรธซ้ำ และที่มองข้ามการทรยศไปเสียก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา

สุภาษิต 20:22 อย่าพูดว่า “ข้าจะแก้แค้นความชั่ว” จงรอคอยพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเจ้า

สุภาษิต 24:17 อย่าเปรมปรีดิ์เมื่อศัตรูของเจ้าล้ม และอย่าให้ใจของเจ้ายินดีเมื่อเขาสะดุด

สุภาษิต 24:29 อย่ากล่าวว่า “ข้าจะทำแก่เขาอย่างที่เขาได้ทำแล้วแก่ข้า ข้าจะทำตอบแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำ”

โรม 12:17-19 อย่าทำชั่วตอบแทนชั่วแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเลย แต่จงมุ่งกระทำสิ่งที่ใครๆก็เห็นว่าดี ถ้าเป็นไปได้ คือเรื่องที่ดีขึ้นอยู่กับท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน คู่ก่อน ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้ แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง”

1 เซสะโลนิกา 5:15 ระวังให้ดี อย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่ว แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อคนทั้งปวงด้วย

1 เปโตร 3:9 อย่าทำการร้ายตอบแทนการร้าย อย่าคำตอบการคำ แต่ตรงกันข้ามจงอวยพรแก่เขา ด้วยว่าพระองค์ ได้ทรงเรียกให้ท่านกระทำเช่นนั้น เพื่อท่านจะได้รับพระพร

(ตัวอย่าง: มัทธีว 5:38-44 – ตาแทนตา)

..ทัศนคติบาป: ความเห็นแก่ตัว.....

สุภาษิต 11:24-25 บางคนยิ่งจำหน่ายยิ่งมั่งคั่ง บางคนยิ่งยึดสิ่งที่ควรจำหน่ายไว้ยิ่งขาดสนก็มี บุคคลที่ใจกว้างขวางย่อม ได้รับความมั่งคั่ง บุคคลที่รคน้ำ เขาเองจะรับการรคน้ำ

สุภาษิต 18:1 คนที่ปลีกตัวไปจากผู้อื่น จงใจกระทำตามใจตนเอง และค่านคติแห่งสติปัญญาทั้งหลาย
อิสยาห์ 5:8 วิบัติแก่ผู้เหล่านั้นที่เสริมบ้านหลังหนึ่งเข้ากับอีกหลังหนึ่ง และเสริมนาเข้ากับนา จนไม่มีที่อีกแล้ว และเจ้าทั้งหลายต้องอยู่ล่ำฟ้างในท่ามกลางแผ่นดินนั้น

ฟิลิปปี 2:3-5 อย่าทำสิ่งใดในทางชิงดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจถ่อมถือนับว่าคนอื่นดีกว่าตัว อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆ ด้วย ท่านจงมีน้ำใจต่อกันเหมือน อย่างที่มีในพระเยซูคริสต์

ยากอบ 3:16 เพราะว่าที่ใดมีความริษยาและความมกใหญ่ใฝ่สูง ที่นั่นก็วุ่นวายและมีการกระทำชั่วช้าลามกต่างๆ

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 13 – โลทเลือกดินแดนที่ดีกว่า)

..จิตใจบาป: การสร้างปัญหา.....

สุภาษิต 6:12-19 คนไร้ค่า คือคนชั่วร้ายที่เกี่ยวไปด้วยวาจาคนเดียว ตาของเขาก็ขยับ เท้าของเขาก็ขยับ นิ้วของเขาก็ชี้ไป ประดิษฐ์ความชั่วร้ายด้วยใจตลบตะแลง หว่านความแตกร้าวยอยู่เรื่อยไป เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน นับพลันนั่นเอง เขาจะแตกอย่างซ่อมไม่ได้ มีหกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเกลียด มีเจ็ดซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่าชังสำหรับพระองค์ ตา โยโส ลิ้นมุสา และมือที่ทำโลหิตไร้ผิดให้ตก จิตใจที่คิดแผนงานโหดร้าย เท้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความชั่ว พยานเท็จซึ่งหายใจออกเป็นคำมุสา และคนผู้หว่านความแตกร้าวยท่ามกลางพวกพี่น้อง

สุภาษิต 11:29 บุคคลผู้ทำให้คร้าวเรือนของเขาลำบากจะรับลมเป็นมรดก และคนโง่จะเป็นคนใช้ของคนฉลาด

สุภาษิต 14:3 ในปากของคนโง่มีไม้เรียวสำหรับหลังของเขา แต่ริมฝีปากของปราชญ์จะสงวนเขาไว้

สุภาษิต 16:27 คนไร้ค่า (คนชั่วช้า) ปองทำความชั่ว วาจาของเขาเหมือนอย่างไฟลวก

สุภาษิต 20:3 ที่จะรักษาคนให้พ้นการวิวาทก็เป็นเกียรติ แต่คนโง่ทุกคนจะทะเลาะวิวาทกัน

สุภาษิต 26:4 อย่าตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเจ้าอาจจะเป็นเหมือนเขาเข้า

สุภาษิต 26:21 ถ่านเป็นเชื้อเพลิงและฟืนเป็นเชื้อไฟฉันใด คนที่มักทะเลาะวิวาทก็เป็นเชื้อการวิวาทฉันนั้น

สุภาษิต 27:22 เอาคนโง่ใส่ครกตำด้วยสากพร้อมกับข้าวต้ม คนโง่ก็ยังโง่อยู่นั่นเอง

สุภาษิต 30:32-33 ถ้าเจ้าเป็นคนโง่ยกย่องตนเอง หรือคิดแผนการชั่วร้าย จงเอามือปิดปากของเจ้าเสียเถิด เพราะเมื่อกวนน่านมก็ได้เนยเหลว เมื่อบีบจมูกก็ได้โลหิต และเมื่อกวนโทโสก็ได้การวิวาท

(ตัวอย่าง: ผู้วินิจฉัย 15:3-5 – แซมสันผูกคอบเพลิงที่หางสุนัขจิ้งจอก)

บทที่ 2 การเติบโตในนิสัย (Growing in Behavior)

..นิสัยด้านบวก: ทำตัวพร้อมเสมอและกระตุ้นตนเอง.....

สุภาษิต 6:6-8 คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปหาดปู ไปพิเคราะห์คูทางของมัน และจงฉลาด โดยปราศจากหัวหน้าเจ้าหน้าที่หรือผู้ปกครอง มันเตรียมอาหารของมันในฤดูแล้ง และสำสมของกินของมันในฤดูเกี่ยว

สุภาษิต 20:4 คนเกียจคร้านไม่ไถนาในหน้านา เขาจะแสวงหาเมื่อถึงฤดูเกี่ยว แต่ไม่พบอะไรเลย

สุภาษิต 24:33-34 “หลับนิคเคลิ้มหน่อย กอดมือพักนิคหน้อย” แล้วความจนจะมาหาเจ้าอย่างขโมย ความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ

ปัญญาจารย์ 5:4 เมื่อเจ้าปฎิญาณบนไว้ต่อพระเจ้า อย่าชักช้าที่จะแก้บนนั้นให้สำเร็จ เพราะพระองค์หาชอบพระทัยในคนเขลาไม่ จงแก้บนตามที่เจ้าบนไว้เถิด

มัทธิว 5:37a จริงก็จริงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่

(ตัวอย่าง: มัทธิว 25:1-13 – สาวพรหมจารีที่ฉลาดและโง่, ลูกา 12:35-40 -- คนใช้ที่เฝ้าระวังอยู่)

..นิสัยด้านบวก: การคำนึงถึงผู้อื่น.....

1 โครินธ์ 13:4-5 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบคาย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด

เอเฟซัส 5:21 จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์

ฟิลิปปี 2:3-4 อย่าทำสิ่งใดในทางชิงดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจถ่อมถือว่าคุณอื่นดีกว่าตัว อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆ ด้วย

ทิตัส 3:2 อย่าให้เขาว่าร้ายผู้ใด อย่าให้เป็นคนมักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็นคนสุภาพ แสดงอัธยาศัยไมตรีอันดีงาม

ยากอบ 3:17 แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข สุภาพและว่าง่าย เปี่ยมด้วยความเมตตาและผลที่ดี ไม่ลำเอียง ไม่หน้าซื่อใจคด

1 เปโตร 2:17 จงให้เกียรติแก่ทุกคน จงรักบรรดาพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า และจงถวายเกียรติแด่มหากิจรพรรดิ

..นิสัยด้านบวก: รักษากฎ.....

1 โครินธ์ 9:25a ฝ่ายนักกีฬาทุกคนก็เคร่งครัดในระเบียบ

2 ทิโมธี 2:5 นักกีฬาจะมีได้สวมพวงมาลัยถ้าเขาไม่แข่งขันตามกติกา

..นิสัยด้านบวก: จัดการการเงิน.....

สุภาษิต 13:11 ทรัพย์ศฤงคารที่ได้มาอย่างเร่งร้อนจะยอบแบบลง แต่บุคคลที่ล่าสมที่ละเล็กทีละน้อยจะ
ได้เพิ่มพูนขึ้น

สุภาษิต 16:8 มีแต่น้อยแต่มีความชอบธรรม ก็ดีกว่ามีรายไ้มากด้วยอยุติธรรม

สุภาษิต 21:6 การได้คลังทรัพย์มาด้วยลิ้นมุสา ก็คือการไล่จับของอนิจจังจนติดบ่วงความตาย

สุภาษิต 21:17 บุคคลที่รักความเพลิดเพลินจะเป็นคนยากจน บุคคลที่รักเหล้าองุ่นและน้ำมันจะไม่มั่งคั่ง

สุภาษิต 23:4 อย่าทำงานเพื่อเห็นแก่ทรัพย์ศฤงคาร จงฉลาดพอที่จะยับยั้งไว้

สุภาษิต 28:19-20 บุคคลที่ไถไร่นาของตนจะได้อาหารมากมาย แต่ผู้ที่ประกอบกิจการที่ไร้ค่าจะยั้งจน
ลง คนที่ซื่อสัตย์จะได้รับพรมากมาย แต่ผู้ที่รีบมั่งคั่งจะไม่มีโทษหามิได้

สุภาษิต 30:7-9 ข้าพระองค์ขอสองสิ่งจากพระองค์ ขออย่าทรงปฏิเสธที่จะให้ข้าพระองค์ก่อนข้าพระองค์ตาย ขอให้ความมูสาและความเท็จไกลจากข้าพระองค์ ขออย่าประทานความยากจน หรือความมั่งคั่งแก่ข้าพระองค์ ขอเลี้ยงข้าพระองค์ด้วยอาหารที่พอดีแก่ข้าพระองค์ เกรงว่าข้าพระองค์จะอิมและปฏิเสธพระองค์ แล้วพูดว่า “พระเจ้าเป็นผู้ใดเล่า” หรือเกรงว่าข้าพระองค์จะยากจนและขโมย และกระทำ ให้พระนามพระเจ้าของข้าพระองค์เป็นมลทิน

1 เศษโลนิกา 4:11-12 และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบและทำกิจธุระส่วนของคุณ และทำงานด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราทำกับท่านแล้ว เพื่อท่านจะได้เป็นที่นับถือของคนภายนอก และท่านจะไม่ต้องพึ่งอาศัยใครเลย

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 41:14-36 – โยเซฟจัดการกับอาณาจักรได้อย่างดี)

..นิสัยด้านลบ: การรับ/ให้สินบน.....

อพยพ 23:8 อย่ารับสินบนเลย เพราะว่าสินบนทำให้คนดีกลายเป็นคนตาบอดไป และอาจพลิกคดีของคนชอบธรรมเสียได้

เฉลยธรรมบัญญัติ 27:25 ผู้ใดรับสินบนให้ฆ่าบุคคลที่มีได้กระทำผิด ให้ผู้นั้นรับคำสาปแช่ง ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวพร้อม กันว่า ‘อาเมน’

สุภาษิต 6:35 เขาจะไม่รับค่าทำขวัญใดๆ ถึงเจ้าจะทวีของกำนัล เขาก็ไม่ยอมสงบ

สุภาษิต 15:27 บุคคลผู้ตะกละหากำไรก็กระทำความลำบากแก่ครัวเรือนของตน แต่บุคคลผู้เกลียดสินบน จะมีชีวิตอยู่

สุภาษิต 17:8 สินบนเหมือนแก้วกายสิทธิ์ในสายตาของผู้ให้ เขาจะหันไปทางไหนก็เจริญรุ่งเรืองทางนั้น

ปัญญาจารย์ 7:7 แท้จริงการกดขี่ข่มเหงกระทำให้ผู้มีสติปัญญาโง่ไป และสินบนก็กระทำให้ความเข้าใจเสียไป

..นิสัยด้านลบ: การหลอกลวง.....

สุภาษิต 20:10 ลูกตุ้มมือและเครื่องตวงโก่ง ทั้งสองเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้าเหมือนกัน

สุภาษิต 20:17 อาหารที่ได้มาด้วยการหลอกลวง มีรสหวานแก่ผู้ได้มา แต่ภายหลังปากของเขาจะมีแต่กรวด

โคโลสี 3:22-23 ฝ่ายพวกทาส จงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่าง ไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอ แต่ทำด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์

2 ทิโมธี 2:5 นักกีฬาจะไม่ได้สวมพวงมาลัย ถ้าเขาไม่แข่งขันตามกติกา

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 27 – ยาโคบหลอกลวงเอซาว)

..นิสัยด้านลบ: รักเงินมากเกินไป.....

สุภาษิต 11:4 ความมั่งคั่งไม่อำนวยกำไรในวันทรงพระพิโรธแต่ความชอบธรรมช่วยกู้ให้พ้นความมรณา

สุภาษิต 11:28 บุคคลผู้วางใจในความมั่งคั่งจะล้มละลาย แต่คนชอบธรรมจะรุ่งเรืองอย่างไ้ไม่มีขีด

สุภาษิต 13:7-8 คนที่ว่าตนมั่งคั่ง แต่ไม่มีอะไรเลยก็มี คนที่ว่าตนเป็นคนจน แต่มีทรัพย์ศฤงคารเป็นอันมากก็มีอยู่ ค่าไถ่ชีวิตของคนคือทรัพย์ศฤงคารของเขา แต่คนยากจนไม่มีอะไรเป็นค่าไถ่

สุภาษิต 15:16-17 มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระเจ้า ดีกว่ามีคลังทรัพย์ใหญ่ แต่มีความลำบากอยู่ด้วย กินผักเป็นอาหารในที่ที่มีความรัก ก็ดีกว่ากินเนื้อวัวอันพร้อมกับความเกลียดชังอยู่ด้วย

สุภาษิต 22:1-2 ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งที่ควรเลือกยิ่งกว่าความมั่งคั่งมากมาย และซึ่งเป็นที่โปรดปราน ก็ดีกว่ามีเงินหรือทอง คนมั่งคั่งและยากจนประชุมพร้อมกัน พระเจ้าทรงสร้างเขาทั้งสิ้น

สุภาษิต 23:5 เจ้าจะเพ่งตาของเจ้าอยู่ที่ของอนิจจังหรือ เพราะทรัพย์สมบัติมีปีกแน่นอนที่เดียว มันจะบินไปในท้องฟ้าเหมือนนกอินทรี

ปัญญาจารย์ 5:10-14 คนรักเงินย่อมไม่อิมเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอิมกำไร นี่ก็อนิจจังด้วย เมื่อของดีเพิ่มพูนขึ้น คนกินก็มีค้ำคั่งขึ้น คนที่เป็นเจ้าของทรัพย์จะได้ประโยชน์อะไร นอกจากจะได้ชมเล่นเป็นขวัญตาเท่านั้น การหลับของกรรมกรก็ผาสุก ไม่ว่าเขาจะได้

กินน้อยหรือได้กินมาก แต่ความอึดท้องของคนมั่งมี ก็ไม่ช่วยเขาให้หลับ ยังมีสิ่ง
สามานย์อันน่าสลดใจอีกอย่างหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ คือทรัพย์สินสมบัติที่
เจ้าของได้เก็บไว้จนเกิดเป็นภัยแก่ตน และทรัพย์สินสมบัตินั้นสูญเสียไปโดย การลงทุน
ที่ไม่ดี และได้บุตรชายคนหนึ่ง เขาก็เป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัว

มัทธิว 6:24 ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะชังนายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีก
ข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะคู่มั่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระ
เจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้

1 ทิโมธี 6:9-10 ส่วนคนเหล่านั้นที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเขี้ยววน และคิดบ่วงเร็ว และใน
ความปรารถนานานาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศ
เสื่อมสูญไป ด้วยว่าการรักเงินทองนั้น เป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด และเพราะ
ความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์

ฮีบรู 13:5 ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า เรา
จะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย

1 ยอห์น 3:17 แต่ถ้าผู้ใดมีทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ และเห็นพี่น้องของตนขัดสน และยังไม่ใจดีใจดำไม่
สงเคราะห์เขา ความรักของพระเจ้าจะดำรงอยู่ในผู้นั้นอย่างไรได้

(ตัวอย่าง: มัทธิว 19:16-24 – คำอุปมาเรื่องเศรษฐีหนุ่ม)

..นิสัยด้านลบ: การผลัดวันประกันพรุ่ง.....

สุภาษิต 27:1 อย่าคอยาวถึงพรุ่งนี้ เพราะเจ้าไม่ทราบว่ามีวันหนึ่งๆ จะนำอะไรมาให้บ้าง

ลูกา 9:59-62 พระองค์ตรัสแก่อีกคนหนึ่งว่า “จงตามเรามาเถิด” แต่คนนั้นทูลตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า
ขอทรง โปรดให้ข้าพระองค์ไปฝังศพบิดาข้าพระองค์ก่อน” พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า
“ปล่อยให้คนตายฝังคนตายของเขาเองเถิด แต่ส่วนท่านจงไปประกาศแผ่นดินของพระ
เจ้า” อีกคนหนึ่งทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไป แต่ขออนุญาต
ให้ข้าพระองค์ไปลาคนที่อยู่ในบ้านของข้าพระองค์ก่อน” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ผู้ใด
เอามือจับคันไถแล้วหันหน้ากลับเสีย ผู้นั้นก็ไม่สมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า”

ฮีบรู 3:13 ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า “วันนี้” เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะห้เล่ห์กลของบาป

(ตัวอย่าง: มัทธิว 25:1-13 – สาวพรหมจารีที่ฉลาด และ โง่, กิจการ 24 – เฟลิกัส)

..นิสัยด้านลบ: การขโมย.....

อพยพ 20:15 อย่าลักทรัพย์

สุภาษิต 1:19 ทางของบรรดาผู้ที่หากำไรด้วยความทารุณโหดร้าย ก็อย่างนี้แหละ ก็มันย่อมคร่าเอาชีวิตของเจ้าของนั่นเอง

สุภาษิต 10:2 คลังทรัพย์อธรรมไม่เป็นกำไร แต่ความชอบธรรมช่วยกู้จากความตาย

สุภาษิต 16:8 มีแต่น้อยแต่มีความชอบธรรม ก็ดีกว่ามีรายไ้มากด้วยอยุติธรรม

สุภาษิต 19:26 บุคคลที่ทำทารุณ (ขโมย) แก่บิดาของเขาและขับไล่มารดาของเขาไปเสีย เป็นบุตรชายผู้ก่อให้เกิดความอับอายและการถูกตำหนิ

สุภาษิต 20:17 อาหารที่ได้มาด้วยการหลอกลวง มีรสหวานแก่ผู้ได้มา แต่ภายหลังปากของเขาจะมีแต่กรวด

สุภาษิต 28:24 บุคคลที่ขโมยของบิดาหรือมารดาของตน และกล่าวว่า “อย่างนี้ไม่ทรยศ (ผิด)” เขาก็เป็นเพื่อนของคนทำลาย

โรม 13:9 พระบัญญัติกล่าวว่า *อย่าล่วงประเวณีห้ามเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าโลภ* ทั้งพระบัญญัติอื่นๆ ก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ *ท่านจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง*

เอเฟซัส 4:28 คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีก แต่จงใช้มือทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรๆ แจกให้แก่คนที่ขัดสน

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 31 – ราเชลขโมยรูปเคารพของบิดา)

บทที่ 3 การเติบโตในด้านเนื้อหนัง (Growing in Body)

..เครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ยาเสพติด และ สิ่งเสพติดอื่นๆ.....

สุภาษิต 20:1 เหล้าองุ่นให้เกิดการเยาะเย้ย และสุราทำให้เกิดเป็นพาลเกร ผู้โดยอมให้มันพาเงินไป ก็ไม่เป็นคนฉลาด

สุภาษิต 21:17 บุคคลที่รักความเพลิดเพลินจะเป็นคนยากจน บุคคลที่รักเหล้าองุ่นและน้ำมันจะไม่มั่งคั่ง

สุภาษิต 23:29-35 ใครที่ร้องโอย ใครที่ร้องอูย ใครที่มีการวิวาท ใครที่มีการร้องคราง ใครที่มีบาดแผลปราศจากเหตุ ใครที่มีตาแดง คือบรรดาผู้ที่นั่งแช่อยู่กับเหล้าองุ่น บรรดาผู้ที่ไม่ไปทดลองเหล้าประสม อย่ามองดูเหล้าองุ่นเมื่อมันมีสีแดง เมื่อเป็นประกายในถ้วย และลงไปคล่องๆ ณ ที่สุดมันก็ดเหมื่อนงู และ มันก็เอาเหมื่อนงูทับทาง ตาของเจ้าจะเห็นสิ่งแปลกๆ และใจของเจ้าจะพุดตลบตะแลง เจ้าจะเป็นเหมื่อนคนที่นอนอยู่กลางทะเลอย่างคนที่นอนอยู่บนเสากลางใบ เจ้าจะว่า “เขาดีข้าแต่ข้าไม่เจ็บ เขาทุบข้า แต่ข้าไม่รู้สึก ข้าจะตื่นเมื่อไรหนอ ข้าจะแสวงการดื่มอีก

อิสยาห์ 5:11-12 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลุกขึ้นแต่เช้ามืด เพื่อวิ่งไปตามเมรัย ผู้เฉื่อยและอยู่จนดึกจนเหล้าองุ่นทำให้ เขามาหยาเบ เขามีพินเขาคู่และพินใหญ่ รำมะนา ขลุ่ย และเหล้าองุ่น ณ การเลี้ยงสัตว์ของเขา แต่เขาทั้งหลายมิได้เอาใจใส่ในพระราชกิจของพระเจ้า หรือพิจารณาพระหัตถกิจของพระองค์

อิสยาห์ 5:22 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เป็นวีรชนในการดื่มเหล้าองุ่น และเป็นคนแกล้วกล้าในการประสมเมรัย

เอเฟซัส 5:18 และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียนคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 9:18-23 – โนอาห์เมาเหล้า)

..รูปลักษณะ.....

1ซามูเอล 16:7 แต่พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”

สุภาษิต 31:30 เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเจ้า
สมควรได้รับคำสรรเสริญ

1 เปโตร 3:3-4 การประดับกายของท่านนั้น อย่าให้เป็นการประดับภายนอก ด้วยการถักผม ประดับ
ด้วยเครื่องทองคำและนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม แต่จงให้เป็นการประดับภายในจิตใจ แต่ง
ด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่
ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า

(ตัวอย่าง: เอสเธอร์ – ตัวอย่างของคนทั้งนอกร่างกายและใน)

..การดูแลร่างกาย.....

โรม 6:13 อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่จงถวายตัวของท่าน
แด่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะเป็น
เครื่องใช้ในการชอบธรรม ถวายแด่พระเจ้า

1 โครินธ์ 3:16-17 ท่านทั้งหลาย ไม่รู้หรือที่ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระ
เจ้าสถิตอยู่ในท่าน ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น
เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น

1 โครินธ์ 6:19-20 ท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ใน
ท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้
แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด

..ภาษากาย.....

สุภาษิต 6:12-18 คนไร้ค่า คือคนชั่วร้ายที่เที่ยวไปด้วยวาจาอคเคี้ยว ตาของเขาก็ขยับ เท้าของเขาก็ขยับ
นิ้วของเขาก็ชี้ไป ประดิษฐ์ความชั่วร้ายด้วยใจตลบตะแลง หว่านความแตกร้าวยู่
เรื่อยไป เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน จับพลันนั่นเองเขา
จะแตกอย่างซ่อมไม่ได้ มีหกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเกลียด มีเจ็ดซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่า
ชัง

สำหรับพระองค์ ตา ยโส ลิ่นมูสา และ มือที่ทำโลหิตไว้ผิดให้ตก จิตใจที่คิด
แผนงานโหดร้าย เพ้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความชั่ว

สุภาษิต 10:10a ผู้ที่ขยับตาก็คือความยุ่งยาก

สุภาษิต 15:30 สว่างของตาทำให้ใจเปรมปรีดิ์ และข่าวดีกระทำให้กระดูกสดชื่น

สุภาษิต 16:30 บุคคลผู้ขยับตากะแผนงานที่ตลบตะแลง บุคคลผู้เม้มริมฝีปากของเขา นำความชั่วร้าย
ให้เกิดขึ้น

สุภาษิต 21:4 ตา ยโส และใจเย่อหยิ่ง ประทีปของคนชั่วร้ายเป็นบาป

(ตัวอย่าง: มัทธิว 26:14-25, 47-50 – ยูดาสจูดาคำนับพระเยซู)

..เสื้อผ้า.....

มัทธิว 6:28-30 ท่านกระวนกระวายถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้ที่ทุ่งนาว่า มันงอกงามเจริญ
ขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั่นด้าย แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า กษัตริย์ซา
โลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้ชนิดดอกหนึ่ง แม้ว่าพระ
เจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้มี
ความเชื่อน้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นหรือน้อย

เอเฟซัส 5:3 แต่การเย่อถึงการล่วงประเวณี การลามกต่างๆ และการละโมภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่าน
เลย จะได้สมกับที่ท่านเป็นธรรมิกชน

โคโลสี 3:2 จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก

1 ทิโมธี 2:9-10 ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกัน ให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ไม่ใช่ถักผมหรือประดับกายด้วย
เครื่องทองและไข่มุก หรือเสื้อผ้าราคาแพง แต่ให้ประดับด้วยการกระทำดี ซึ่งสมกับ
หญิงที่ประกาศตัวว่าถือพระเจ้า

..พฤติกรรมการกิน.....

สดุดี 107:18 เขารั้งเกี้ยวอาหารทุกชนิด และเข้าไปใกล้ประตูความตาย

สุภาษิต 23:1-3 เมื่อเจ้านั่งลงรับประทานกับผู้ครอบครองบ้านเมือง จงสังเกตให้ดีว่าอะไรอยู่ข้างหน้าเจ้า ถ้าเจ้าเป็นคนตะกละ เจ้าจงจ่อมิดไว้ที่คอของเจ้า อย่าปรารถนาของโอชะของท่าน เพราะมันเป็นอาหารที่หลอกลวง

สุภาษิต 25:16 ถ้าเจ้าพบน้ำผึ้ง จงกินแต่พอดี เกรงว่าเจ้าจะอิมและอาเจียนออกมา

สุภาษิต 25:27 ที่จะกินน้ำผึ้งมากก็ไม่ดี ฉะนั้นจึงควรประหยัคคำพูดชมเชย

สุภาษิต 27:7 บุคคลที่อิมแล้ว น้ำผึ้งก็น่าเบื่อ แต่สำหรับผู้ที่ยึด ทุกสิ่งที่ขมก็กลับหวาน

(ตัวอย่าง: คาเนียล 1:8-16 – เลือktanอาหารที่มีประโยชน์)

บทที่ 4 การเติบโตในด้านอารมณ์ (Growing in Emotions)

..อารมณ์แข็งแรง: ความร่าเริง.....

สุภาษิต 15:13 ใจที่ยินดีกระทำไห้ใบหน้าร่าเริง แต่โดยความเสียใจดวงจิตก็สลายลง

สุภาษิต 15:15 ทุกๆ วันของคนที่ถูกขี้ใจก็ร้าย แต่ใจที่ร่าเริงมีการเลี้ยงต่อน้องกัน

สุภาษิต 15:30 สว่างของตาไห้ใจเปรมปรีดี และข่าวดีกระทำไห้กระดูกสดชื่น

สุภาษิต 17:22 ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี แต่จิตใจที่หมดมานะทำไห้กระดูกแห้ง

..อารมณ์แข็งแรง: ความชื่นชมยินดีและเสียงหัวเราะ.....

สดุดี 20:4-5 ขอทรงประสิทธิ์ประสาทตามใจปรารถนาของท่านด้วย และไห้โครงการที่ท่านคิดนั้น สำเร็จทั้งสิ้น เพื่อพวกเราจะได้ไห้ร้องเนื่องด้วยชัยชนะของท่าน และยกธงขึ้นในพระนามพระเจ้าของเรา ขอพระเจ้าทรงโปรดไห้คำทูลขอทั้งสิ้นของท่านสำเร็จเถิด

สดุดี 51:11-12 ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเบื้องพระพักตร์พระองค์ และขออย่าทรงนำ วิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์ ขอทรงคืนความชื่นบานในความรอด แก่ข้าพระองค์ และชูข้าพระองค์ไว้ด้วยเต็มพระทัย

สดุดี 94:18-19 เมื่อข้าพเจ้าได้คิดว่า “เท้าของข้าพลาต” ข้าแต่พระเจ้า ความรักมั่นคงของพระองค์ยึดข้าพระองค์ไว้ เมื่อความกังวลในใจของข้าพระองค์มีมาก การเล้าโลมของพระองค์ ก็หนุนจิตใจของข้าพระองค์ให้ ชื่นบาน

สุภาษิต 15:30 สว่างของตาทำให้ใจเปรมปรีดิ์ และข่าวดีกระทำให้กระดูกสดชื่น

ปัญญาจารย์ 11:9 โอ เยวชนจงเปรมปรีดิ์ในปฐมวัยของเจ้า และให้จิตใจของเจ้ากระทำตัวเจ้าให้ร่าเริง ในปฐมวัยของเจ้า เจ้าจงดำเนินในทางแห่งใจของเจ้า และตามสายตาของเจ้า แต่จงทราบว่าเป็นเรื่องด้วยกิจการงานทั้งปวงเหล่านี้ พระเจ้าจะทรงนำเจ้าเข้ามาถึงการพิพากษา

ลูคา 10:20 แต่ว่าอย่าเปรมปรีดีในสิ่งนี้ คือที่พวกผีอยู่ใต้บังคับของพวกท่าน แต่จงเปรมปรีดี เพราะชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์

กาลาเทีย 5:22-23a ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความ ปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน

ฟิลิปปี 4:4 จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขออย่าอีกครั้งว่า จงชื่นชมยินดีเถิด

1 เธสะโลนิกา 5:16 จงชื่นบานอยู่เสมอ

(ตัวอย่าง: ยอห์น 16:17-24 – พระเยซูทำให้ความชื่นชมยินดีเต็มเปี่ยม)

..อารมณ์แข็งแรง: การควบคุมตนเอง.....

สุภาษิต 4:24-27 จงทิ้งวาทะใดๆ เสีย และให้คำพูดตลอดเดี่ยวห่างจากเจ้า ให้ตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้า และให้การจ้องของเจ้าตรงไปข้างหน้าเจ้า จงสนใจในวิถีแห่งเท้าของเจ้า แล้วทางทั้งสิ้นของเจ้าจะแน่นอน อย่าเห่ไปข้างขวาหรือหันมาข้างซ้าย จงกลับเท้าของเจ้าเสียจากความชั่วร้าย

สุภาษิต 25:28 คนที่ปราศจากการปกครองตนเอง ก็เหมือนเมืองที่ปรักหักพัง และไม่มีกำแพง

สุภาษิต 29:11 คนโง่ยอมให้ความโกรธของเขาพลุ่งออกมาเต็มที่ แต่ปราชญ์ยอมยับยั้งโทสะไว้เสียๆ

กาลาเทีย 5:22-23 ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติห้ามไว้เลย

1 เซสโลนิกา 5:6-9 เหตุฉะนั้นเราอย่าหลับเหมือนอย่างคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่เผลอเพราะว่าคนนอนหลับก็ย่อมหลับในเวลากลางคืน และคนเมาก็ย่อมเมาในเวลากลางคืน แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้ว ก็อย่าให้เราเผลอ จงสวมความเชื่อ กับความรักเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังที่จะได้รับความรอดเป็นหมวกเหล็ก เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้เข้าสู่ความรอด โดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ทิตัส 2:11-12 เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าได้ปรากฏแล้ว เพื่อช่วยคนทั้งปวงให้รอด สอนให้เราละทิ้งความอธรรมและโลกีย์ตัณหา และดำเนินชีวิตในยุคนี้อย่างมีสติสัมปชัญญะ สัตย์ซื่อ สุจริตและตามคลองธรรม

1 เปโตร 1:13 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวเตรียมใจของท่านไว้ให้ดี และจงข่มใจ ตั้งความหวังให้เต็มเปี่ยมในพระคุณ คือพระคุณซึ่งจะทรงโปรดประทานแก่ท่าน เมื่อพระเยซูคริสต์จะทรงสำแดงพระองค์

1 เปโตร 5:8 ท่านทั้งหลายจงสงบใจ จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมาร วนเวียนอยู่รอบๆ คัจฉาสิ่งคำรามเที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้

(ตัวอย่าง: มัทธิว 26:62-63, 27:12-14 – พระเยซูต่อหน้าปีลาต)

..อารมณ์ไม่แข็งแรง: ความโกรธ.....

สดุดี 4:4 โกรธก็โกรธเถิดแต่อย่าทำบาป จงคำนึงในใจเวลาอยู่บนที่นอนและสงบอยู่

สดุดี 37:8-9 จงระงับความโกรธ และทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน มิแต่จะชั่วไป เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่บรรดาผู้ที่รอคอยพระเจ้า จะได้แผ่นดินตกไป เป็นมรดก

สุภาษิต 15:1 คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ

สุภาษิต 16:32 บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเอง ก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้

สุภาษิต 29:11 คนโง่ยอมให้ความโกรธของเขาพลุ่งออกมาเต็มที่ แต่ปราชญ์ยอมยับยั้งโทสะไว้เสียๆ

สุภาษิต 29:22 คนเจ้าโมโหยอมเร้าการวิวาท และคนที่มักโกรธก็เป็นเหตุให้มีการทรมามากขึ้น

สุภาษิต 30:33 เพราะเมื่อกวนน้ำมันก็ได้เนยเหลว เมื่อบีบจมูกก็ได้โลหิต และเมื่อกวนโทโสก็ได้การ
วิวาท

มัทธิว 5:22 เรบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ถ้าผู้
ใดจะพูดกับพี่น้องว่า ‘อ้ายโง่’ ผู้นั้นต้องถูกนำไปที่ศาลสูงให้พิพากษาลงโทษ และผู้ใด
จะว่า ‘อ้ายบ้า’ ผู้นั้น จะมีโทษถึงไฟนรก

เอเฟซัส 4:26 จะโกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่

ยากอบ 1:19-20 ก่อน พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงทราบข้อนี้ จงให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด
ช้าในการโกรธ เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่ง
พระเจ้า

 (ตัวอย่าง: ปฐมกาล 4:3-12 – คาอินฆ่าอาเบล, 1 พงศกษัตริย์ 21:1-6 –อาหับโกรธนาบอท)

..อารมณ์ไม่แข็งแรง: ความกลัว.....

ปฐมกาล 26:24a พระเจ้าทรงปรากฏแก่ท่านในคืนเดียวกันนั้น ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม
บิดาของเจ้า อย่างกลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า”

สดุดี 27:1 พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง และความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลัวผู้ใดเล่า พระเจ้า
ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งแห่งชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องเกรงใคร

สุภาษิต 3:24-26 ถ้าเจ้านั่ง เจ้าจะไม่กลัว เมื่อเจ้านอน ก็จะหลับไปอย่างผาสุกสดชื่น อย่างกลัวความกลัว
ลานที่มาถึงปัจจุบันทันด่วน หรือกลัวความพินาศย่อยยับของคนชั่วร้ายที่เกิดขึ้น เพราะ
พระเจ้าจะทรงเป็นความไว้วางใจของเจ้าและจะทรงรักษาเท้าของเจ้าให้พ้นจากการถูกจับ

อิสยาห์ 12:2 คูเถิด พระเจ้าเป็นความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจและไม่กลัว เพราะพระเจ้า
ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้าแล้ว

ฮีบรู 13:6 เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายอาจกล่าวด้วยใจเชื่อมั่นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วย
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า

..อารมณ์ไม่แข็งแรง: ความเจ้าอารมณ์.....

สุภาษิต 14:1 คนโมโหร้ายประพฤดิโง่เขลา แต่คนเฉลียวฉลาดนั้นอดทน

สุภาษิต 14:29 บุคคลที่โกรธช้ำก็มีความเข้าใจมาก แต่บุคคลที่โมโหเร็วก็ยกย่องความโง่

สุภาษิต 15:18 คนใจร้อนเร้าการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธช้ำก็ระงับการชิงดี

สุภาษิต 16:32 บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเอง ก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้

สุภาษิต 17:27 บุคคลที่ยับยั้งถ้อยคำของเขาเป็นคนที่มีความรู้ และบุคคลผู้มีจิตใจเยือกเย็น เป็นคนมีความเข้าใจ

สุภาษิต 19:19 คนที่โมโหรุนแรงจะต้องได้รับโทษ เพราะถ้าเจ้าช่วยกู้เขาแล้ว ก็ต้องช่วยกู้เขาอีก

สุภาษิต 29:22 คนเจ้าโมโหยอมเร้าการวิวาท และคนที่มักโกรธก็เป็นเหตุให้มีการทรมามากขึ้น

..อารมณ์ไม่แข็งแรง: ความวิตกกังวล.....

สุภาษิต 3:24-26 ถ้าเข้านั่ง เจ้าจะไม่กลัว เมื่อเข้านอน ก็จะหลับไปอย่างผาสุกสดชื่น อย่ากลัวความกลัวลานที่มาถึง ปัจจุบันทันด่วน หรือกลัวความพินาศย่อยยับของคนชั่วร้ายที่เกิดขึ้น เพราะพระเจ้าจะทรงเป็นความไว้วางใจของเจ้า และจะทรงรักษาเท้าของเจ้าให้พ้นจากการถูกจับ

สุภาษิต 12:25 ความกระวนกระวายของคนถ่วงเขาลง แต่ถ้อยคำที่ดีกระทำให้เขาชื่นชม

สุภาษิต 29:25 การกลัวคนวางบ่วงไว้ แต่บุคคลที่วางใจในพระเจ้า ก็ปลอดภัย

มัทธิว 6:34 เหตุฉะนั้นอย่ากระวนกระวายถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงมีการกระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พอกอยู่แล้ว

มัทธิว 13:22 และพืชซึ่งหว่านกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระวจนะแล้ว ความกังวลตามธรรมดาโลก และความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติรัดพระวจนะนั้นเสียจึงไม่เกิดผล

ฟิลิปปี 4:4-6 จงชื่นชมในองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า จงชื่นชมยินดีเถิด จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการขอบพระคุณ

(ตัวอย่าง: มัทธิว 6:25-34 – อย่าเป็นกังวลกับชีวิต)

บทที่ 5 การเติบโตในด้านความคิด (Growing in Mind)

..การยอมรับคำแนะนำ.....

สุภาษิต 11:14 ที่ไหนที่ไม่มีผู้นำ ประชาชนก็ล้าหลัง แต่ในที่ซึ่งมีที่ปรึกษามาก ย่อมมีความปลอดภัย

สุภาษิต 13:10 เพราะความทะลึ่ง (ความหยิ่ง) ผู้ประมาทจึงก่อวิวาท

สุภาษิต 15:12 คนมักเยาะเย้ยไม่ชอบถูกตักเตือน เขาจะไม่ไปหาปราชญ์

สุภาษิต 15:22 ปราศจากการปรึกษาหารือ แผนงานก็ล้าเหลว แต่มีผู้แนะนำมาก ๆ แผนงานนั้นก็สำเร็จ

สุภาษิต 20:18 แผนงานดำรงอยู่ได้ด้วยการปรึกษาหารือ จึงทำสงครามด้วยมีการนำที่ฉลาด

สุภาษิต 24:5-6 คนฉลาดมีกำลังมาก และคนมีความรู้ก็เพิ่มกำลังขึ้น เพราะว่าโดยการนำที่ฉลาด เขาก็
เข้าสงครามได้ และด้วยมีที่ปรึกษามาก ๆ ก็มีชัยชนะ

(ตัวอย่าง: เอสเธอร์ 2:10-16 – เอสเธอร์แสวงหาคำแนะนำ)

..ฝันกลางวัน.....

สุภาษิต 12:11 บุคคลที่ไถนาของตนจะมีอาหารอุดม แต่บุคคลที่ติดตามการงานที่ไร้ค่า
ย่อมไม่มีสามัญสำนึก

สุภาษิต 28:19 บุคคลที่ไถไร่นาของตนจะได้อาหารมากมาย แต่ผู้ที่ประกอบการทำงานที่ไร้ค่าจะยิ่งจนลง

ปัญญาจารย์ 5:7 เพราะว่าเมื่อฝันมาก คำพูดพล่อย ๆ ก็มาก เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าเถิด

อิสยาห์ 56:10b ได้แต่ฝัน ได้แต่นอน รักแต่หลับ

..แสวงหาสติปัญญา.....

สดุดี 111:10a ความยำเกรงพระเจ้าเป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญา

สุภาษิต 1:7 ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของความรู้

สุภาษิต 2:6 เพราะพระเจ้าประทานปัญญา ความรู้และความเข้าใจมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์

สุภาษิต 2:12-15 (ความเฉลียวฉลาด) ช่วยให้เจ้าพ้นจากทางแห่งคนชั่วร้าย จากคนที่พูดตลบตะแลง ผู้
ทอดทิ้งวิถีแห่งความเที่ยงธรรมเพื่อเดินในทางแห่งความมืด ผู้เปรมปรีดีในการกระทำ
ความชั่วร้ายและปิตินินทาในกรณีนั้น คือคนที่วิถีชีวิตของเขา ล้วนแต่คดเคี้ยวทั้งสิ้น

สุภาษิต 8:10-11 จงรับคำสั่งสอนของเราแทนเงิน และความรู้แทนทองคำอย่างดี เพราะปัญญาดีกว่า
ทับทิม และสิ่งที่เจ้าปรารถนาทั้งหมด จะเปรียบเทียบกับปัญญาไม่ได้

สุภาษิต 16:16 ได้ปัญญาก็ดีกว่าได้ทองคำสักเท่าใด ที่จะเลือกเอาความรู้ก็ดีกว่าเงิน

1 โครินธ์ 3:18-19 อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตัวเอง ถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่า ตัวเป็นคนมีปัญญาตามหลัก
ของยุคนี้ จงให้ผู้นั้นยอมเป็นคนโง่ จึงจะเป็นคนมีปัญญาได้ เพราะว่าปัญญาของโลกนี้
เป็นความโง่เขลาในสายพระเนตรของพระเจ้า ด้วยมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระองค์
ทรงจับคนที่มีปัญญาด้วยอุบายของเขาเอง

(ตัวอย่าง: 1 พงศกัศัตร์ 3:7-15, 4:29-34 – ซาโลมอนขอสติปัญญาจากพระเจ้า)

..การตัดสินใจ.....

สุภาษิต 3:7-8 อย่าคิดว่าตนฉลาด จงยำเกรงพระเจ้า และหันจากความชั่วร้าย การกระทำเช่นนี้ จะเป็น
ที่ซมเนือของเจ้า และเป็นที่ยืนล้มแก่กระดูกของตน

สุภาษิต 12:15 ทางของคนโง่นั้นถูกต้องในสายตาของเขาเอง แต่ปราชญ์ยอมฟังคำแนะนำ

สุภาษิต 14:12 มีทางหนึ่งซึ่งคนเราดูเหมือนดี แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา

สุภาษิต 14:15-16 คนเขลาเชื่อถือทุกอย่าง แต่คนหยั่งรู้มองดูว่าเขากำลังไปทางไหน คนมีปัญญาก็ระวัง
ตัวและหันเสียจากความชั่วร้าย แต่คนโง่ขาดความยับยั้งและสะเพร่า

สุภาษิต 18:17 บุคคลผู้แถลงคดีของตนก่อนก็ดูเหมือนเป็นฝ่ายถูก จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา

สุภาษิต 19:2 คนที่ไม่มีความรู้ก็ไม่ดี และบุคคลที่เร่งทำหนักก็มักพลาดผิด

สุภาษิต 21:29 คนชั่วร้ายทำให้หน้าของตนด้านไป แต่คนเที่ยงธรรมพิเคราะห์ดูทางของตน

สุภาษิต 22:3 คนหยั่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดินเรื่อยไปและรับอันตรายนั้น

เอเฟซัส 5:15 เหตุฉะนั้นท่านจงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้
เหมือนคนมีปัญญา

โคโลสี 2:8 จงระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อด้วยหลักปรัชญา และด้วยคำล่อลวงอัน
เหลวไหลตามตำนานของมนุษย์ ตามภูติผีปีศาจของจักรวาล ไม่ใช่ตามพระคริสต์

..วางแผนอย่างระมัดระวัง.....

สุภาษิต 14:22 คนที่คิดการชั่วนั้นไม่ผิดหรือ บรรดาผู้ที่คิดการดีก็พบความจริงรักภักดีและความเชื่อสัตย์

สุภาษิต 15:22 ปราศจากการปรึกษาหารือแผนงานก็ล้มเหลว แต่มีผู้แนะนำมากมาย แผนงานนั้นก็สำเร็จ

สุภาษิต 16:3 จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระเจ้า และแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้

สุภาษิต 19:21 ในใจของมนุษย์มีแผนงานเป็นอันมากแต่พระประสงค์ของพระเจ้านั้นแหละจะดำรงอยู่ได้

สุภาษิต 21:30 ปัญญาที่ดี ความเข้าใจที่ดี คำปรึกษาก็ดี จะเอาชนะพระเจ้าไม่ได้

ยากอบ 4:13-15นี่แน่ะท่านที่พูดว่า “วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนี้เมืองนั้น และจะอยู่ที่นั่นปี

หนึ่ง และจะค้าขายได้กำไร” แต่ที่ท่านไม่รู้เรื่องของพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นเช่นใดเล่า

ท่านก็เป็นเช่นหมอกที่ปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็หายไป แทนที่จะพูดเช่นนั้น ท่าน

ทั้งหลายควรจะพูดว่า “ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะมีชีวิตอยู่ และจะกระทำสิ่ง

นี้หรือสิ่งนั้น”

..การรับคำสั่งสอน.....

สุภาษิต 1:8-9 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้า และอย่าทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า เพราะ
ทั้งสองนั้น เป็นมงคลงามสวมศีรษะของเจ้า เป็นจี้ห้อยคอของเจ้า

สุภาษิต 4:10-14 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะมาก
หลาย เราได้สอนเจ้าในเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม เมื่อ
เจ้าเดินย่างเท้าของเจ้า จะไม่ถูกขัดขวาง และถ้าเจ้าวิ่ง เจ้าจะไม่สะดุด จงยึดวินัยไว้
และอย่าปล่อยไป จงระแวงระวังเธอไว้ เพราะเธอเป็นชีวิตของเจ้า อย่าเข้าไปในวิถีของ
คนชั่วร้าย และอย่าเดินในทางของคนอธรรม

สุภาษิต 8:10 จงรับคำสั่งสอนของเราแทนเงิน และความรู้แทนทองคำอย่างดี

สุภาษิต 13:1 บุตรชายที่ฉลาดฟังคำเตือนสติของบิดาตน แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำขนาบ

1 เศสะโลนิกา 4:7-8 เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์
เหตุฉะนั้นคนที่ปกปิดกฏนี้ทั้ง มิได้ปิดมนุษย์ทั้งแต่ได้ปิดพระเจ้าทั้ง

(ตัวอย่าง: นางรุธ 3:1-6 – นางรุธเชื่อฟังแม่ผัว)

..ต่อต้านการทดลอง.....

สุภาษิต 1:10-15 บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าคนบาปล่อชวนเจ้า อย่าได้ยอมตาม ถ้าเขาว่า “มากับพวกเราเถิด ให้เราหมอบคยเอาเลือดคน ให้เราชุ่มคักคนไว้ผิเล่นเถิด ให้เรากลืนเขาทั้งเป็น อย่างแดนผู้ตาย และกลืนเขาทั้งตัว อย่างคนเหล่านั้นที่ลงไปสู่ปากแดน เราจะพบของประเสริฐทุกอย่าง เราจะบรรจเรือ่นของเราให้เต็มด้วยของที่รีบได้ จงเข้าส่วนกับพวกเรา เราทุกคนจะมีเงินถุงเดียวกัน” บุตรชาย ของเราเอ๋ย อย่าเดินในทางนั้นกับเขา จงยับยั้งเท้าของเจ้าจากวิถีของเขา

สุภาษิต 4:14-15 อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่วร้าย และอย่าเดินในทางของคนอธรรม จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนนั้น เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป

อิสยาห์ 33:15-16a คือเขาผู้ดำเนินอย่างชอบธรรม และพูดอย่างเที่ยงธรรม เขาผู้คู่มั่นผลได้จากการบีบบังคับ ผู้สลัดมือของเขา เกรงว่าจะถือสินบนไว้ ผู้อดหูไม่ฟังเรื่องเลือดคดยกาย ออก และหลับตาไม่มองความชั่วร้าย เขาจะอาศัยอยู่บนที่สูง ที่กำบังของเขาจะเป็นป้อมหิน

ฮีบรู 2:18 เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานและถูกลองใจ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกลองใจได้

ฮีบรู 4:15 เพราะว่าเรามีได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป

ยากอบ 1:13-15 เมื่อผู้ใดถูกล่อให้หลง อย่าให้ผู้นั้นพูดว่า “พระเจ้าทรงล่อข้าพเจ้าให้หลง” เพราะว่าความชั่วจะมาล่อพระเจ้าให้หลงไม่ได้ และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อผู้ใดให้หลงเลย แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อให้หลง เมื่อกิเลสของตัวเองล่อและชักนำไปให้กระทำตาม ครั้นค้นหาเกิดขึ้นแล้วก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้ว ก็นำไปสู่ความตาย

ยากอบ 4:7 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป

(ตัวอย่าง: มัทธิว 4:1-4 – พระเยซูต่อต้านการทดลอง)

..การคิดแต่สิ่งที่ดี.....

สุภาษิต 15:26 ความคิดของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่ถ้อยคำของคนบริสุทธิ์เป็นที่พอพระทัยของพระองค์

โรม 8:6 ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนัง ก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณ ก็คือชีวิตและสันติสุข

ฟิลิปปี 4:8 คุณก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ของจงใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งบริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู

โคโลสี 3:2 จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก

บทที่ 6 การเติบโตในความสัมพันธ์ (Growing in Relationships)

..แง่บวก: ความยุติธรรม.....

สุภาษิต 17:15 บุคคลที่ปล่อยผู้กระทำผิดและบุคคลที่ลงโทษคนชอบธรรม ทั้งสองเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า

สุภาษิต 24:23-25 ข้อความเหล่านี้เป็นคำกล่าวของปราชญ์ด้วย การลำเอียงในการตัดสินนั้นไม่ดีเลย บุคคลผู้กล่าวแก่คนชั่วร้ายว่า “เจ้าไร้ความผิด” จะถูกชนชาติทั้งหลายแข่ง และประชาชาติรังเกียจ แต่บรรดาผู้ขานบเขา จะมีความปิติยินดี และพรอันดีจะมีอยู่กับเขา

มัทธิว 7:2 เพราะว่าท่านทั้งหลายจะกล่าวโทษเขาอย่างไร พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษท่านอย่างนั้น และท่านจะดวงไฟให้เขาด้วยเทียนอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงไฟให้ท่านด้วยเทียนอันนั้น

มัทธิว 16:27 เหตุว่าเมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระสิริแห่งพระบิดา และพร้อมด้วยทูตสวรรค์ของพระองค์ เมื่อนั้นจะประทานบำเหน็จให้ทุกคนตามการกระทำของตน

กาลาเทีย 6:7 อย่าหลงเลยท่านจะหลอกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะได้เกี่ยวเก็บสิ่งนั้น

..แง่บวก: มิตรภาพ.....

สุภาษิต 12:26 คนชอบธรรมหันจากทางชั่วร้าย (คนชอบธรรมระมัดระวังในมิตรภาพ) แต่ทางของคนชั่วร้ายนำเขาเองให้เงินไป

สุภาษิต 17:17 มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก

สุภาษิต 18:24 มีเพื่อนที่แสรังทำเป็นเพื่อน แต่มีมิตรบางคนทีใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง

สุภาษิต 27:9 น้ำมันและน้ำหอมกระทำให้อใจยินดี และคำเตือนสติอันอ่อนหวานของเพื่อนก็เป็นทำให้ชื่นใจ

ปัญญาจารย์ 4:9-11 สองคนดีกว่าคนเดียว เพราะว่าเขาทั้งสองได้รับผลของงานดี ด้วยว่าถ้าคนหนึ่งล้มลง อีกคนหนึ่งจะได้พยุงเพื่อนของตนให้ลุกขึ้น แต่วิบัติแก่คนนั้นที่อยู่คนเดียวเมื่อเขาล้มลงและไม่มีผู้อื่นพยุงยกเขาให้ลุกขึ้น อนึ่งถ้าสองคนนอนอยู่ด้วยกัน เขาก็อบอุ่น แต่ถ้านอนคนเดียวจะอุ่นอย่างไรได้เล่า

ยอห์น 15:13-15 ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา เราจะไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าบ่าวอีก เพราะว่าบ่าวไม่ทราบว่าจะนายทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยินจากพระบิดาของเรา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว

(ตัวอย่าง: นางรุธ 1:1-19 – นางรุธ และนางนาโอมิ, 1 ซามูเอล 20 – โยนาธาน และดาวิด)

..แง่บวก: นักสร้างสันติ.....

สุภาษิต 12:20 ความหลอกลวงอยู่ในใจของบรรดาผู้คิดแผนการชั่วร้าย แต่บรรดาผู้กะแผนงานที่ดี (สันติ) มีความ ชื่นบาน

สุภาษิต 15:1 คำตบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ

สุภาษิต 16:7 เมื่อทางของมนุษย์เป็นที่โปรดปรานแก่พระเจ้า แม้ศัตรูของเขานั้น พระองค์ก็ทรงกระทำให้อินดี กับเขาได้

สุภาษิต 17:1 เสบียงครึ่งหนึ่งพร้อมกับความสงบ ดีกว่าเรือนที่มีการเลี้ยงเต็มพร้อมกับการวิวาท

สุภาษิต 17:14 เมื่อเริ่มต้นวิวาทก็เหมือนปล่อยน้ำให้ไหล ฉะนั้นจงเลิกเสียก่อนเกิดการวิวาท

สุภาษิต 18:18 การจับฉลากกระทำให้อการทะเลาะสิ้นสุด และตัดสินคู่โต้แย้งที่มีกำลัง

มัทธิว 5:9 บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเรียกเขาว่าเป็นบุตร

มัทธิว 5:39-40 ฝ่ายเรบอกท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย ถ้าผู้ใดอยากจะฟ้องศาลเพื่อจะปรับเอาเสื้อของท่านไป ก็จงให้เสื้อคลุมแก่เขาเสีย

โรม 12:18 ถ้าเป็นไปได้ ก็คือเรื่องที่ยืนอยู่กับท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน

โรม 14:19 เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุขแก่กันและกัน และทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน

2 ทิโมธี 2:23 อย่าข้องแวะกับปัญหาอัน โง่เขลาและไม่เป็นสาระ ด้วยรู้แล้วว่าปัญหาเหล่านั้นก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน

ยากอบ 3:18 ผู้สร้างสันติสุข หว่านอย่างสันติ จึงได้เกี่ยวความชอบธรรม

..แง่บวก: ยืนหยัดในความเชื่อของคุณ.....

1 ซามูเอล 8:7 และพระเจ้าทรงตอบซามูเอลว่า “จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องที่เขาทั้งหลายขอต่อเจ้า เพราะว่าเรามีได้ละทิ้งเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเรา ไม่ให้เราเป็นกษัตริย์เหนือเขา”

มัทธิว 10:22 คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่าน เพราะความภักดีที่ท่านมีต่อเรา แต่ผู้ใดที่ทนได้ถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด

ยอห์น 15:18-21 “ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ก็จงรู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า ‘บ่าวมิได้เป็นใหญ่กว่านาย’ ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามคำของท่านทั้งหลายด้วย แต่ทุกสิ่งที่เขาจะกระทำแก่พวกท่านนั้น ก็เพราะนามของเรา เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา”

กิจการ 4:19-20 ฝ่ายเปโตรกับยอห์นตอบเขาว่า “ถ้าพระเจ้าจะเชื่อฟังท่าน หรือจะเชื่อฟังพระเจ้า ขอท่านทั้งหลายพิจารณาดู ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่พูดตามที่เห็น และได้ยินนั้นก็ไม่ได้”

2 โครินธ์ 12:10 เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า

ในการประทุษร้ายต่างๆ ในความยากลำบาก ในการถูกข่มเหง ในความอับจน เพราะข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น

1 เปโตร 2:23 เมื่อเขากล่าวคำหยาบคายต่อพระองค์ พระองค์มิได้ทรงกล่าวตอบเขาด้วยคำหยาบคายเลย เมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์ พระองค์มิได้ทรงมาคร่ำ แต่ทรงมอบเรื่องของพระองค์ไว้แก่พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่างยุติธรรม

1 เปโตร 4:12-16 คุณก่อนท่านที่รัก อย่าประหลาดใจที่ท่านต้องได้รับความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัส เป็นการลองใจ เหมือนหนึ่งว่าเหตุการณ์อันประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน แต่ว่าท่านทั้งหลายจงชื่นชมยินดีในการที่ ท่านได้มีส่วนร่วมในความทุกข์ยากของพระคริสต์ เพราะว่าเมื่อพระสิริของพระเจ้าปรากฏขึ้น ท่านทั้งหลายก็จะได้ชื่นชมยินดีเป็นอันมากด้วย ถ้าท่านถูกค่าว่าเพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข ด้วยว่าพระวิญญาณแห่งพระสิริและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน แต่ว่าอย่าให้มีผู้ใดใน พวกท่าน ได้รับโทษฐานเป็นผู้ฆ่าคนหรือเป็นขโมย หรือเป็นคนทำร้าย หรือเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับฐานะของคนอื่น แต่ถ้าผู้ใดถูกการร้ายเพราะมีชื่อว่าเป็นคริสตชน ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความละอายเลย แต่ ให้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะชื่อนั้น

..แง่ลบ: ความลำเอียง.....

เลวีนิติ 19:15 เจ้าอย่าพิพากษาด้วยความอยุติธรรม เจ้าอย่าลำเอียงเข้าข้างคนจนหรือเห็นแก่หน้าผู้เป็นใหญ่ แต่เจ้าจงพิพากษาเพื่อนบ้านของเจ้าด้วยความชอบธรรม

สุภาษิต 18:5 ที่จะลำเอียงเข้าข้างคนชั่วร้ายนั้นไม่ดี หรือจะบังคับคนชอบธรรมเรื่องความชอบธรรมก็ไม่ดีด้วย

สุภาษิต 28:21 ซึ่งจะสำแดงความลำเอียงที่ไม่ดี คนอาจจะทรยศเพราะอาหารขึ้นหนึ่งก็เป็นได้

โรม 2:11 เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

1 ทิโมธี 5:21 ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเยซูคริสต์ และเหล่าทูตสวรรค์ที่ทรงเลือกไว้แล้วนั้น ให้ท่านรักษาระเบียบเหล่านี้ไว้โดยไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด และไม่กระทำการใดๆ ด้วยใจลำเอียง

ยากอบ 3:17 แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข สุภาพและว่าง่าย เปี่ยมด้วยความเมตตาและผลที่ดี ไม่ลำเอียง ไม่หน้าซื่อใจคด

..แง่ลบ: การตัดสินผู้อื่น.....

1 ซามูเอล 16:7b “มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”

มัทธิว 7:1-5 “อย่ากล่าวโทษเขา เพื่อพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน เพราะว่าท่านทั้งหลายจะกล่าวโทษเขาอย่างไร พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษท่านอย่างนั้น และท่านจะดวงไฟให้เขาด้วย ทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงไฟให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น เหตุไฉนท่านมองดูผงที่ในตาพี่น้องของท่าน แต่ไม่ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่าน ท่านก็ไม่รู้สึก เหตุไฉนท่านจะกล่าวแก่พี่น้องว่า ‘ให้เราเช็ดผงออกจากตาของเธอ’ แต่ที่จริงไม่ทั้งท่อนมีอยู่ในตาของท่านเอง ท่านคนหน้าซื่อใจคด จงซักไม่ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้ถนัด จึงจะเช็ดผงออกจากตาพี่น้องของท่านได้”

ยอห์น 7:24 อย่าตัดสินตามที่เห็นภายนอก แต่จงตัดสินอย่างยุติธรรมเถิด

โรม 2:1-4 เหตุฉะนั้น มนุษย์เอ๋ย ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร เมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่นนั้น ท่านไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะเมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่น ท่านก็ได้กล่าวโทษตัวเองด้วย เพราะว่าท่านที่กล่าวโทษเขาก็ยังประพฤติอยู่อย่างเดียวกับเขา เรารู้ว่าการที่พระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษคนที่ประพฤติเช่นนั้นก็สมควรจริงๆ มนุษย์เอ๋ย ท่านที่กล่าวโทษคนที่ประพฤติเช่นนั้น แต่ท่านเองยังประพฤติเช่นเดียวกับเขา ท่านคิดหรือว่าท่านจะพ้นจากการพิพากษาลงโทษของพระเจ้าได้ หรือว่าท่านประมาทพระ กรุณาคุณอันอุดม และความอดกลั้นพระทัยและความอดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้านั้น มุ่งที่จะชักนำท่านให้กลับใจใหม่

ยากอบ 4:11-12 พี่น้องทั้งหลายอย่าใส่ร้ายซึ่งกันและกัน ผู้ใดที่พูดใส่ร้ายพี่น้องหรือตัดสินพี่น้องของตน ผู้นั้นก็กล่าวร้ายต่อธรรมบัญญัติ และตัดสินธรรมบัญญัติ แต่ถ้าท่านตัดสินธรรมบัญญัติ ท่านก็ไม่ใช่ผู้ที่ประพฤติตามธรรมบัญญัติ แต่เป็นผู้ตัดสินมีผู้ทรงตั้งธรรมบัญญัติ และผู้ทรงพิพากษาคัดสินแต่เพียงองค์เดียว คือพระองค์ผู้ทรงสามารถช่วยเราให้รอดได้ และทรงสามารถทำลายเราได้แต่ท่าน เป็นผู้ใดเล่า ท่านจึงตัดสินเพื่อนบ้านของท่าน

..แง่ลบ: คล้อยตามแรงกดดัน.....

อพยพ 23:2a อย่าทำชั่วตามอย่างคนจำนวนมากที่เขาทำกันนั้นเลย

- สดุดี 1:1** ความสุขเป็นของบุคคลผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม หรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย
- สุภาษิต 3:31** อย่าอิจฉาคนที่ทารุณ อย่าเลือกทางใดๆ ของเขาเลย
- สุภาษิต 4:14-17** อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่วร้าย และอย่าเดินในทางของคนอธรรม จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนนั้นแล้วออกไปเสีย และจงผ่านไป เพราะถ้าคนชั่วร้ายไม่ได้ทำความผิด เขานอนไม่หลับ ถ้าเขาไม่ได้ทำให้คนใดสะดุด เขาจะหลับไม่ลง เพราะเขาได้รับประทานอาหารของความโหดร้าย และดื่มเหล้าองุ่นแห่งความทารุณ
- สุภาษิต 12:26** คนชอบธรรมหันจากทางชั่วร้าย แต่ทางของคนชั่วร้ายนำเขาเองให้เงินไป
- สุภาษิต 13:20** บุคคลที่เดินกับปราชญ์ ก็กลายเป็นคนฉลาด แต่เพื่อนฝูงของคนโง่จะรับภัยอันตราย
- สุภาษิต 14:7** จงไปให้พ้นหน้าคนโง่ เพราะที่นั่นเจ้าไม่พบถ้อยคำแห่งความรู้
- สุภาษิต 14:12** มีทางหนึ่งซึ่งคนเราดูเหมือนถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา
- สุภาษิต 22:24-25** อย่าเป็นมิตรกับคนที่มักโกรธ หรือไปกับคนจีโมโห เกรงว่าเจ้าจะเรียนรู้ทางของเขา และพัวพันตัวเจ้าเข้าในบ่วง
- สุภาษิต 23:20-21** อย่าอยู่ท่ามกลางคนดื่มเหล้าองุ่น หรือท่ามกลางคนตะกละที่กินเนื้อ เพราะคนจีเมา และคนตะกละ จะมาถึงความยากจน และความว่างเหงาจะเอาผ้าขี้ริ้วห่มคนนั้น
- สุภาษิต 24:19-20** เจ้าอย่ากระวนกระวายเพราะคนกระทำบาป และอย่ามีใจริษยาคนชั่วร้าย เพราะคนชั่วไม่มีอนาคต ประทีปของคนชั่วร้ายจะถูกดับเสีย
- กิจการ 5:29** ฝ่ายเปโตรกับอัครทูตอื่นๆ ตอบว่า “ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์”
- โรม 12:2** อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดียอดเยียม
- โรม 16:17-18** พี่น้องทั้งหลายข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุวิวาทและทำให้คนอื่นหลง ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่านทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ปรนนิบัติพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ได้ปรนนิบัติท้องของตัวเองและได้ล่อลวงคนเชื่อให้หลงด้วยคำคำอำมหิต
- 1 โครินธ์ 5:9** ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่า อย่าคบคนที่ล่วงประเวณี
- 1 โครินธ์ 15:33** อย่าหลงเลย “การคบคนชั่วช่วยอมเสียนิสัย”

- 2 โครินธ์ 6:14** ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร
- 2 ทิโมธี 3:12** แท้จริงบรรดาคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง
- ยากอบ 4:4** คนทุจริตเอ๋ย ไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่ เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า
- 2 เปโตร 3:17-18** เพราะเหตุนั้นดูก่อนพวกที่รัก เมื่อท่านทั้งหลายรู้อะไรนี้ก่อนแล้ว ท่านก็จงระวังให้ดี ท่านอาจจะหลงไปกระทำผิดตามการผิดของคนชั่วเหล่านั้น และท่านทั้งหลายจะสูญเสียความหนักแน่นมั่นคงของท่าน แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเกียรติจึงมีแต่พระองค์ทั้งในปัจจุบันนี้ และตลอดไปเป็นนิรันดร์ อาเมน

..แง่ลบ: การทะเลาะเบาะแว้ง.....

- สุภาษิต 15:18** คนใจร้อนเร้าการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธซ้ำก็ระงับการชิงดี
- สุภาษิต 17:19** บุคคลผู้รักการทรยศก็รักการวิวาท บุคคลผู้ทำประตู่เรือนของเขาให้สูงก็แสวงการทำลาย
- สุภาษิต 20:3** ที่จะรักษาดนให้พ้นการวิวาทก็เป็นเกียรติ แต่คนโง่ทุกคนจะทะเลาะวิวาทกัน
- สุภาษิต 24:28-29** อย่าเป็นพยานปรักปรำเพื่อนบ้านของเจ้าอย่างไม่มีเหตุ และอย่าล่อลวงด้วยริมฝีปากของเจ้า อย่างกล่าวว่า “ข้าจะทำแก่เขาอย่างที่เขาได้ทำแล้วแก่ข้า ข้าจะทำตอบแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำ”
- สุภาษิต 26:20-21** เพราะขาดพิน ไฟก็ดับ และที่ไหนที่ไม่มีคนซุบซิบ การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป ถ่านเป็นเชื้อเพลิงและพินเป็นเชื้อไฟฉันใด คนที่มักทะเลาะวิวาท ก็เป็นเชื้อการวิวาทฉันนั้น
- สุภาษิต 28:25** คนตะกละเร้าให้เกิดการวิวาท แต่ผู้ที่วางใจในพระเจ้าจะเจริญขึ้น
- มัทธิว 5:25** จงปรองดองกับคู่ความโดยเร็วในขณะที่พากันไปศาล เกือบกว่าคู่ความนั้นจะอายัดท่านไว้กับผู้พิพากษาแล้วผู้พิพากษาจะมอบท่านไว้กับผู้คุมและท่านจะต้องถูกขังไว้ในเรือนจำ
- 1 โครินธ์ 3:3** ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่อยังอิจฉากันและขัดเคืองใจกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ประพฤติตามมนุษยสามัญคอกหรือ

ยากอบ 4:1-2 อะไรเป็นสาเหตุของสงคราม และอะไรเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันในพวกท่าน มีใช้กิเลสตัณหาของท่านหรือที่ทำให้ท่านต่อสู้กัน ท่านทั้งหลายอยากได้ แต่ไม่ได้ ท่านก็ฆ่ากัน ท่านโลภแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ท่านไม่มีเพราะท่านไม่ได้ขอ

(ตัวอย่าง: มัทธีว 18:15-17 – การจัดการกับความไม่ลงรอยกัน)

บทที่ 7 การเติบโตในความรับผิดชอบ (Growing in Responsibility)

..ความรับผิดชอบของพ่อแม่: การฝึกฝน.....

สุภาษิต 13:24 บุคคลที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่ผู้ที่รักเขาพยายามตีสอนเขา

สุภาษิต 19:18 จงตีสอนบุตรชายของคุณเมื่อยังมีความหวัง อย่างจงใจให้เขาถึงพินาศไป

สุภาษิต 22:15 ความโง่มักอยู่ในใจของเด็ก แต่ไม้เรียวที่ตีสอนก็ข่มมันให้ห่างไปจากเขา

สุภาษิต 23:13-14 อย่าขยับยั้งการตีสอนเสียจากเด็ก ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เขาจะไม่ตาย ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เจ้าจะช่วยชีวิตของเขาให้รอดจากแดนผู้ตาย

สุภาษิต 29:15 ไม้เรียวและคำตักเตือนให้เกิดปัญญา แต่ถ้าปล่อยเด็กไว้แต่ลำพัง จะนำความอับอายมาสู่มารดาของตน

สุภาษิต 29:17

จงฝึกสอนบุตรชายของเจ้า และเขาจะให้เจ้าได้หยุดพัก เออ เขาจะให้ความปิติยินดีแก่ใจของเจ้า
ปัญญาจารย์ 8:11 เพราะการตัดสินใจกระทำชั่วนั้น เขาไม่ได้ลงโทษโดยเร็ว เหตุฉะนั้นใจบรรดาบุตรของมนุษย์ จึงเจตนามุ่งที่จะกระทำความอธรรม

โคโลสี 3:21 ฝ่ายบิดา ก็อย่าข่มบุตรของตนให้ขัดเคืองใจ เกรงว่าเขาจะท้อใจ

..ความรับผิดชอบของพ่อแม่: การสั่งสอนอบรม.....

เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9 และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และพวกท่านจงอุตส่าห์สอน ถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำนั้น จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจงจารึกไว้ที่หว่างคิ้วของท่าน และเขียนไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน

เฉลยธรรมบัญญัติ 11:18-19 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงจดจำถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้าไว้ในจิตใจของท่านทั้งหลาย จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจารึกไว้ที่หว่างคิ้วของท่าน และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านี้แก่บุตรหลานของท่านทั้งหลาย จงพูดถึงถ้อยคำเหล่านี้เมื่อท่านอยู่ในเรือน และเมื่อท่านเดินอยู่ตามทาง เมื่อท่านนอนลงหรือลุกขึ้น

สดุดี 78:1-6 ประชากรของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังคำสอนของข้าพเจ้า เอียงหูของท่านทั้งหลายฟังถ้อยคำจากปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะอ้าปากกล่าวคำอุปมา ข้าพเจ้าจะกล่าวคำลับลึกลับของโบราณกาล ถึงสิ่งที่เราทั้งหลายได้ยินได้ทราบ ที่บรรพบุรุษของเราได้บอกเรา เราจะไม่ซ่อนไว้จากลูกหลานของเขา แต่จะบอกแก่ชาติพันธุ์ที่กำลังเกิดมา ถึงพระราชกิจอันควรสรรเสริญของพระเจ้า และฤทธานุภาพของพระองค์ และการอัศจรรย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ เพราะพระองค์ทรงสถาปนากฎเกณฑ์ไว้ในยาโคบ และทรงแต่งตั้งกฎหมายไว้ในอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาแก่บรรพบุรุษของเรา ว่าให้แจ้งเรื่องราวเหล่านั้นแก่ลูกหลานของเขา เพื่อชาติพันธุ์รุ่นต่อไปจะทราบเรื่อง คือลูกหลานที่จะเกิดมา และที่จะลุกขึ้นบอกลูกหลานของเขา

สุภาษิต 22:6 จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้วเขาจะไม่พราวจากทางนั้น

โยเอล 1:3 จงบอกให้ลูกของท่านทราบและให้ลูกบอกหลาน และให้หลานบอกเหลนอีกชั่วอายุหนึ่ง

เอเฟซัส 6:4 ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา อย่าข่มบุตรของตนให้เกิดโทสะ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอนและการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า

..ความรับผิดชอบของพ่อแม่: ป้องกันการละเมิด.....

เอเฟซัส 4:29 อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดีและเป็นประโยชน์ให้เหมาะสมกับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง

เอเฟซัส 4:31-32 จงให้ใจขมขื่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพุดเสียดสี กับการ คิดปองร้ายทุกอย่างอยู่ห่างไกลจากท่านเถิด และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น

เอเฟซัส 5:3 แต่การเอ่ยถึงการล่วงประเวณี การลามกต่างๆ และการละโมภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลย จะได้สมกับที่ท่านเป็นธรรมิกชน

เอเฟซัส 6:4 ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา อย่าข่มขู่บุตรของตนให้เกิดโทสะ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอนและการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า

โคโลสี 3:21 ฝ่ายบิดา ก็อย่าข่มขู่บุตรของตนให้ขัดเคืองใจ เกรงว่าเขาจะท้อใจ

1 ยอห์น 4:18 ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย เพราะความกลัวเข้ากับการลงโทษ และผู้ที่มีความกลัวก็ยังไม่มีความรักที่สมบูรณ์

..ความรับผิดชอบของพ่อแม่: เสริมสร้างความมั่นคง.....

มัทธิว 2:13-14 ครั้นเขาไปแล้วก็มีทูตองค์หนึ่งของพระเป็นเจ้าได้มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันแล้ว บอกว่า “จงลุกขึ้นพากุมารกับมารดาหนีไปประเทศอียิปต์ และคอยอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะบอกเจ้า เพราะว่าเฮโรดจะแสวงหากุมารเพื่อจะประหารชีวิตเสีย” ในเวลากลางคืนโยเซฟจึงลุกขึ้นพากุมารกับมารดาไป ยังประเทศอียิปต์

1 ทิโมธี 5:8 ถ้าแม่ผู้ใดไม่เลี้ยงดูวงศ์ญาติของตน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในบ้านเรือนของตน ผู้นั้นก็ได้ปฏิเสธพระศาสนาเสียแล้ว และชั่วยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้เชื่อเสียอีก

(ตัวอย่าง: ฮีบรู 11:23 – บิดามารดาซ่อนโมเสสไว้)

..ความรับผิดชอบของลูก: ยอมรับการฝึกฝนที่เหมาะสม.....

โยบ 5:17 คุณเถิดมนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงติเตือนก็เป็นสุข เพราะฉะนั้นอย่าดูหมิ่นการติสอนขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

สุภาษิต 1:7 ความยำเกรงพระเจ้า เป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ยอมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน

สุภาษิต 10:17 เขาผู้สนใจในคำสั่งสอนก็อยู่ในวิถีแห่งชีวิต แต่เขาผู้ปฏิเสธคำเตือนสติก็หลงเงินไป

สุภาษิต 12:1 ผู้ใดที่รักวินัยก็รักความรู้ แต่บุคคลที่เกลียดการตักเตือนก็เป็นคนโง่

สุภาษิต 13:18 ความยากจนและความอดสูมาถึงบุคคลที่เพิกเฉยต่อคำเตือนสติ แต่บุคคลที่สนใจคำตักเตือนก็ได้รับเกียรติ

สุภาษิต 14:9 พระเจ้าทรงเยาะเย้ยคนชั่วร้าย แต่คนที่เที่ยงธรรมชื่นบานในความโปรดปรานของพระองค์

สุภาษิต 15:5 คนโง่ดูหมิ่นคำเตือนสติของบิดาตน แต่ผู้ที่สนใจคำตักท้วงเป็นผู้หยั่งรู้

สุภาษิต 15:31-32 หูที่ฟังคำตักเตือนที่ให้ชีวิต จะอยู่ท่ามกลางปราชญ์ บุคคลผู้เพิกเฉยต่อคำเตือนสติก็ดูหมิ่นตนเอง แต่บุคคลผู้สนใจการตักท้วง ก็ได้รับความเข้าใจ

สุภาษิต 17:10 คำขนาบเข้าไปในคนที่มีความเข้าใจ ลึกกว่าเขียนคนโง่สักร้อยที

ฮีบรู 12:8 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกติสอนเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ

..ความรับผิดชอบของลูก: การฟัง.....

สุภาษิต 1:8-9 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้า และอย่าทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า เพราะทั้งสองนั้น เป็นมงคลงามสวามิภักดิ์ของเจ้า เป็นจี้ห้อยคอของเจ้า

สุภาษิต 3:1-4 บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าลืมคำสอนของเรา แต่ให้ใจของเจ้ารักษาบัญญัติของเรา เพราะสิ่งเหล่านี้จะให้วันเดือนปีชีวิตยืนยาว และอำนวยความสุขสมบูรณ์แก่เจ้า อย่าให้ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงหาความพอใจ และชื่อเสียงดีในสายพระเนตรพระเจ้า และในสายตามนุษย์

สุภาษิต 4:1-4 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้าอย่างตั้งใจ เพื่อเจ้าจะได้รับความรู้ เพราะเราให้ภักดีแก่เจ้า อย่าทอดทิ้งคำสอนของเรา เมื่อเราเป็นลูกอยู่กับพ่อของเรา เป็นแก้วตาของแม่เรา คุณารักอ่อนโยน บิดาสอนเราและพูดกับเราว่า “ให้ใจของเจ้ายึด คำสอนของเราไว้ให้มั่น จงรักษาบัญญัติของเรา และมีชีวิตอยู่”

สุภาษิต 4:10-13 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะมาก หลาย เราได้สอนเจ้าในเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม เมื่อเจ้าเดินอย่างเท้าของเจ้าจะไม่ถูกขัดขวาง และถ้าเจ้าวิ่งเจ้าจะไม่สะดุด จงยึดวินัยไว้ และอย่าปล่อยไป จงระแวงระวังเธอไว้ เพราะเธอเป็นชีวิตของเจ้า

สุภาษิต 5:1-2 บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อปัญญาของเรา จงเอียงหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา เพื่อเจ้าจะรักษาความเฉลียวฉลาดไว้ และริมฝีปากของเจ้าจะระแวงระวังความรู้

สุภาษิต 5:11-14 และถึงบั้นปลายชีวิตของเจ้า เจ้าครวญคราง เมื่อเนื้อและกายของเจ้าถูกล้างผลาญ และเจ้าว่า “ข้าเคยเกลียดการตีสอนเสียจริงๆ และจิตใจของข้าดูเหมือนการตักเตือน ข้าไม่เคยฟังเสียงครูของข้าหรือเอียงหูให้แก่ผู้สั่งสอนของข้า ข้าจวนจะล้มละลายสู่ความพินาศอยู่ รอมร่อ ในหมู่คนที่ประชุมกันอยู่นั้น”

สุภาษิต 19:20 จงฟังคำแนะนำและรับคำเตือนสติ เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต

สุภาษิต 23:22 จงฟังบิดาของเจ้าผู้ให้กำเนิดเจ้า และอย่าดูหมิ่นมารดาของเจ้าเมื่อนางแก่

..ความรับผิดชอบของลูก: การเชื่อฟัง.....

สุภาษิต 6:20-22 บุตรของเราเอ๋ย จงรักษาบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า มัดมันติดไว้บนใจของเจ้าเสมอ ผูกมันไว้ที่คอของเจ้า เมื่อเจ้าเดิน มันจะนำเจ้า เมื่อเจ้านอนลง มันจะเฝ้าเจ้า และเมื่อเจ้าตื่นขึ้น มันจะพูดกับเจ้า

สุภาษิต 13:1 บุตรชายที่ฉลาดฟังคำเตือนสติของบิดาตน แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำขานาบ

สุภาษิต 19:16 บุคคลที่รักษาพระบัญญัติก็รักษาชีวิตของตน บุคคลที่ดูหมิ่นพระวาทะก็จะถึงตาย

สุภาษิต 30:17 นัยน์ตาที่เยาะเย้ยบิดาและดูถูกไม่ฟังมารดา จะถูกกาแห่งหุบเขาจิกออกและแร้งจะกินเสีย

เอเฟซัส 6:1 ฝ่ายบุตรจงนบถเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก

โคโลสี 3:20 ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของคุณทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่ชอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า

..ความรับผิดชอบของลูก: การนับถือผู้มีสิทธิอำนาจ.....

อพยพ 20:12 จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเจ้าของเจ้า ประทานให้แก่เจ้า

เลวีนิติ 19:3 เจ้าทุกคนต้องเคารพมารดาและบิดาของตน และเจ้าต้องรักษาบรรดาสะบาโตของเรา เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

สุภาษิต 13:13 บุคคลผู้คู่มั่นพระวอนจะ นำการทำลายมาถึงตนเอง แต่บุคคลผู้นับถือพระบัญญัติ จะได้รับบำเหน็จ

โรม 13:1-2 ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้าและผู้ที่ยกอำนาจนั้น พระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น เหตุฉะนั้นผู้ที่ขัดขืนอำนาจนั้น ก็ขัดขืนผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ขัดขืนนั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ

ทิตัส 3:1-2 จงเตือนเขาให้อ่อนน้อมต่อเจ้าบ้านผ่านเมือง ให้เชื่อฟังและพร้อมที่จะปฏิบัติงานสม่ำเสมอ อาชีพใดๆ อย่าให้เขาว่าร้ายผู้ใด อย่าให้เป็นคนมักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็นคนสุภาพ แสดงอหฺยาศัยไมตรีอันดีงาม

ฮีบรู 13:17 ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของหัวหน้าของท่าน จงให้เขาทำงานนี้ด้วยความชื่นใจไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ ซึ่งจะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลายเพราะว่าท่านเหล่านั้นดูแลรักษาจิตวิญญาณของท่านอยู่เสมอเหมือนหนึ่งผู้ที่จะต้องเสนอรายงาน

1 เปโตร 2:13a

ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า

..ความรับผิดชอบของทุกคน: ความรับผิดชอบส่วนตัว.....

ปัญญาจารย์ 12:14 ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกประการเข้าสู่การพิพากษา พร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว

มัทธิว 12:36-37 ฝ่ายเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบ

ในถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา เหตุว่าที่เจ้าจะพ้นโทษได้ หรือจะต้องถูกปรับโทษ นั้น ก็เพราะวาจาของเจ้า

โรม 14:12 ฉะนั้นเราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า

กาลาเทีย 6:4-5 ทุกคนจงสำรวจการกระทำของตนเองจึงจะมีอะไรๆ ที่จะรอดได้ในตัว ไม่ใช่เปรียบกับผู้อื่น เพราะว่าทุกคนต้องรับภาระของตัวเอง

โคโลสี 3:23-25 ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่นมนุษย์ ท่านรู้ว่าท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ ท่านปรนนิบัติพระคริสตเจ้าอยู่ ส่วนผู้ที่ทำความผิดก็จะได้รับผลตามความผิดที่เขาได้ทำนั้น และไม่มีการทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

บทที่ 8 การเติบโตในความเป็นตัวของตัวเอง (Growing in Self-Concept)

..การยอมรับ.....

สดุดี 127:3-5 นี่แน่ะ บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า ผลิตผลของกรรมเป็นรางวัล บุตรทั้งหลายที่เกิดเมื่อเขายังหนุ่ม ก็เหมือนลูกธนูในมือนักรบ ชายใดๆ ที่มีลูกธนูเต็มแฉ่ง ก็เป็นสุข เขาจะไม่ต้องล้าชราเมื่อเขาสู้ศัตรูของเขาที่ประตูเมือง

มาระโก 10:13-15 ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กๆ มาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงถูกต้องตัวเด็กนั้น แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ เมื่อพระเยซูทรงเห็นดังนั้น ก็ไม่พอพระทัย จึงตรัสแก่เหล่าสาวกว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนเช่นเด็กอย่างนั้น เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กๆ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้”

โรม 15:7 เหตุฉะนั้นจงต้อนรับกันและกัน (ยอมรับกันและกัน) เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ได้ทรงต้อนรับท่าน (ยอมรับท่าน) เพื่อพระเกียรติของพระเจ้า

1 ยอห์น 4:10a ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ มิใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา

1 ยอห์น 4:19 เราทั้งหลายรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน

..ความเชื่อมั่น.....

สุภาษิต 3:26 เพราะพระเจ้าจะทรงเป็นความไว้วางใจของเจ้า และจะทรงรักษาเท้าของเจ้าให้พ้นจากการถูกจับ

2 โครินธ์ 3:5 มิใช่เราจะคิดถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของเราเอง แต่ความสามารถของเรามาจากพระเจ้า

เอเฟซัส 3:12 ในพระองค์นั้นเราจึงมีใจกล้า และมีโอกาสที่จะเข้าไปให้ถึงพระองค์ ด้วยความไว้วางใจ เพราะความเชื่อในพระองค์ (ในพระองค์และโดยความเชื่อในพระองค์ เราจึงมีโอกาสดำเนินเข้าไปถึงพระเจ้าโดยเสรีและอย่างเชื่อมั่น)

เอเฟซัส 3:20 ขอให้พระเกียรติจงมีแก่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์กระทำสารพัดมากกว่าที่เราจะทูลขอ หรือคิดได้ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา

ฟิลิปปี 4:13 ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า

1 ทิโมธี 4:12 อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์

(ตัวอย่าง: 1 ซามูเอล 1 – ซามูเอล และแม่ฮันนาห์)

..ความกล้าหาญ.....

2 ซามูเอล 2:7a เพราะฉะนั้น ขอให้มือของท่านทั้งหลายเข้มแข็ง และขอให้ท่านกล้าหาญเถิด

สุภาษิต 28:1 คนชั่วร้ายก็หนีเมื่อไม่มีใครไล่ตาม แต่คนชอบธรรมก็กล้าหาญอย่างสิงห์หนุ่ม

ลูกา 9:26 เพราะถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเราและถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์ก็จะมี ความอายเพราะผู้นั้น เมื่อท่านจะมาด้วยพระสิริของท่านเอง ของพระบิดา และของเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ

โรม 1:16 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอดพวกยิวก่อนแล้วพวกต่างชาติด้วย

2 ทิโมธี 1:8 อย่าละอายที่จะเป็นพยานฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา หรือฝ่ายตัวข้าพเจ้าที่ถูกจำจองอยู่ เพราะเห็นแก่พระองค์ แต่จงมีส่วนในการยกลำบาก เพื่อเห็นแก่ข่าวประเสริฐ โดยอาศัยฤทธิ์เดชแห่งพระเจ้า

2 ทิโมธี 2:15 จงอุตสาหะสำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวณะแห่งความจริงอย่าง ถูกต้อง

ฮีบรู 13:6 เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายอาจกล่าวด้วยใจเชื่อมั่นว่า **องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า**

(ตัวอย่าง: เอสเธอร์ 4:15-16 เอสเธอร์เข้าเฝ้าพระราชินี, ดาเนียล 3:16-18 – ชัครัก, เมฆาค, และเอเบดเนโก)

..ความถ่อมใจ.....

สุภาษิต 16:19 ที่จะเป็นคนมีใจถ่อมอยู่กับคนยากจน ก็ดีกว่าแบ่งของริบมาได้กับคนเย่อหยิ่ง

สุภาษิต 22:4 บำเหน็จของความถ่อมใจและความยำเกรงพระเจ้า คือความมั่งคั่ง เกียรติ และชีวิต

สุภาษิต 25:6-7 อย่าเอาตัวเจ้าขึ้นมาข้างหน้าต่อพระพักตร์พระราชินี หรือยืนอยู่ในที่ของผู้หลักผู้ใหญ่ เพราะที่จะให้เขาว่า “เชิญมาที่นี่” ก็ดีกว่าถูกไล่ลงไปตีที่ต่ำต่อหน้าเจ้านาย

สุภาษิต 27:2 จงให้คนอื่นสรรเสริญเจ้า และไม่ไช่ปากของเจ้าเอง ให้คนต่างถิ่นสรรเสริญ ไม่ใช่ริมฝีปากของเจ้าเอง

ฟิลิปปี 2:3 อย่าทำสิ่งใดในทางชิงดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจถ่อมถือนับคนอื่นดีกว่าตัว

ยากอบ 4:10 ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงยกชูท่านขึ้น

1 เปโตร 5:5-6 ในทำนองเดียวกันท่านที่อ่อนอาวุโส ก็จงเชื่อฟังคำของพวกผู้ใหญ่ อันที่จริงให้ท่านทุกคนมีความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน ด้วยว่า **พระเจ้าทรงเป็นปฏิปักษ์กับคนเหล่านั้นที่ถือตัวของหอง แต่พระองค์ทรงสำแดงพระคุณแก่คนที่อ่อนน้อมถ่อมตน** เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลง ภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร

(ตัวอย่าง: ลูคา 14:8-11 – ตำแหน่งที่นั่งในงานเลี้ยงสมรส)

..ชื่อเสียง.....

สุภาษิต 20:11 แม้เด็กๆ ก็แสดงตัวโดยการประพฤติกว่าเขาว่าสิ่งที่เขาจะกระทำจะบริสุทธิ์และถูกต้องหรือไม่

สุภาษิต 22:1 ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งที่ควรเลือกยิ่งกว่าความมั่งคั่งมากมาย และซึ่งเป็นที่โปรดปราน ก็ดีกว่ามีเงินหรือทอง

1 ทิโมธี 5:24-25 การทำบาปของบางคนก็ปรากฏชัด ส่งเขาตรงไปสู่การพิพากษา แต่การทำบาปของผู้อื่นปรากฏภายหลังส่วนการกระทำนั้นก็ปรากฏชัดเช่นเดียวกัน และถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏชัด แต่ก็จะถูกปิดบังไว้ไม่ได้

บทที่ 9 การเติบโตในเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง (Growing in Sexual Maturity)

..คำเตือนเรื่องเพศสัมพันธ์: รักร่วมเพศ และ เพศสัมพันธ์ในหมู่ญาติใกล้ชิด.....

โรม 1:26-27

เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีกิเลสตัณหาอันน่าอัปยศ พวกผู้หญิงของเขาก็เปลี่ยนจากการสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิดธรรมชาติไป ฝ่ายผู้ชายก็เลิกการสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติเช่นกัน และเราร้อนด้วยไฟแห่งราคะตัณหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน ประกอบกิจอันชั่วช้าอย่างน่าละอาย เขาจึงได้รับผลกระทบอันสมควรแก่ความผิดของเขา

1 โครินธ์ 5:1

มีข่าวเล่าลือว่า ในพวกท่านมีการผิดประเวณี และการผิดนั้นถึงแม้ในพวกต่างชาติก็ไม่มีเลย คือเรื่องมีว่าคนหนึ่งได้เอาภรรยาของบิดามาเป็นเมียของตน

1 โครินธ์ 6:9-10

ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลย คนล่วงประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดศั้วเมียเขา ลูกสาวท (โสเภณีชาย) หรือชายเล่นลูกสาวท (รักร่วมเพศ) คนขโมย คนโลภ คนขี้เมา คนปากร้าย คนฉ้อโกง จะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 19 – ชายชาวเมืองโสโดมและลูกสาวของโลก)

..คำเตือนเรื่องเพศสัมพันธ์: การผิดประเวณี.....

ปัญญาจารย์ 7:26 ข้าพเจ้าได้พบอีกสิ่งหนึ่งซึ่งขมขื่นยิ่งกว่าความตาย คือผู้หญิงที่มีใจเป็นบ่วงแรวและ
ข้าย มือของนางเป็นโซ่ตรวน คนใดเป็นคนที่พอพระทัยพระเจ้าคนนั้นจะหนีพ้นนาง
แต่คนบาปจะถูกผู้หญิงคนนั้น จับเอาไป

โรม 1:24 เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพฤติดูตามราคะตัณหาในใจของเขา ให้
เขากระทำการซึ่งน่าอภัยสททางกายต่อกัน

โรม 6:12-13 เหตุฉะนั้นอย่าให้บาปครอบงำกายที่ต้องตายของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของ
กายนั้น อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่จงถวายตัว
ของท่านแก่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะ
เป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวาย แต่พระเจ้า

1 โครินธ์ 5:9 ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่า อย่าคบคนที่ล่วงประเวณี

1 โครินธ์ 6:13 อาหารมีไว้สำหรับท้อง และท้องก็สำหรับอาหาร แต่พระเจ้าจะทรงให้ทั้งท้องและ
อาหารสิ้นสูญไป ร่างกายนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการล่วงประเวณี แต่มีไว้สำหรับ
องค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับร่างกาย

1 โครินธ์ 6:18 จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี บาปอย่างอื่นที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกกาย
แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้น ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง

เอเฟซัส 5:5 ท่านจงรู้แน่ว่า คนล่วงประเวณี คนทุกุศล คนละโมภ (ที่เป็นเหมือนคนที่นับถือรูปเคารพ)
จะมีส่วนในแผ่นดินของพระคริสต์และพระเจ้าเป็นมรดกก็หาไม่ได้

โคโลสี 3:5-6 เหตุฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่านเสีย มีการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะ
ตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ เพราะสิ่งเหล่านี้
พระอาชญาของพระเจ้ำก็จะลงมา

(ตัวอย่าง: สุภาษิต 5,6,7 – คำนิยามของการผิดประเวณี)

..คำเตือนเรื่องเพศสัมพันธ์: การเป็นโสดเถื่อน.....

สุภาษิต 23:26-28

บุตรชายของเราเอ๋ย ขอให้ใจของเจ้าให้เราเถอะ และให้ตาของเจ้า สังเกตดูทางของเรา เพราะหญิงแพศยา (โสดเถื่อน) เป็นหลุมลึก และหญิงสัจจกร (ภรรยาที่คือดี) เป็นเหมือนบ่อแคบ นางหมอบคอยอยู่เหมือนโจร และเพิ่มคนที่ไม่เชื่อขึ้นท่ามกลางมนุษย์

สุภาษิต 29:3

บุคคลผู้รักปัญญายอมทำให้บิดาของเขายินดี แต่ผู้ที่คบค้าหญิงแพศยา (โสดเถื่อน) ก็ผลาญทรัพย์
สิ่งของของเขา

1 โครินธ์ 6:15-16

ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ เมื่อเป็นเช่นนั้นจะให้ข้าพเจ้าเอาอวัยวะของพระคริสต์ มาเป็นอวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ท่านไม่รู้หรือว่า คนที่ ผูกพันกับหญิงแพศยาก็เป็นกายอันเดียวกันกับหญิงนั้น เพราะพระเจ้าได้ตรัสว่า เขาทั้งสองจะเป็น เนื้ออันเดียวกัน

..การแต่งงาน: การเตรียมพร้อม (การเดท).....

1 โครินธ์ 15:33

อย่าหลงเลย การคบคนชั่วย่อมเสียนิสัย

2 โครินธ์ 6:14-16

ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความ
อธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร พระคริสต์กับเบลีอัลจะลงรอยกัน
อย่างไรได้ หรือ คนที่เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูป
เคารพได้ เพราะว่าเรา เป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า “เราจะอยู่ใน
เขาทั้งหลายและจะ ดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นชนชาติของ
เรา”

เอเฟซัส 5:3-4

แต่การเอ่ยถึงการล่วงประเวณี การลามกต่างๆ และการละโมภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลย จะได้ สมกับที่ท่านเป็นธรรมิกชน ทั้งอย่าพูดหยาบคาย พูดเล่นไม่เป็นเรื่อง และพูดตลกหยาบโผน เกร ซึ่งเป็นการไม่สมควร แต่ให้ขอบพระคุณดีกว่า

1 เซสะโลนิกา 4:3-8

นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี ให้ท่านทุกคน รู้จักมีภรรยาในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ มิใช่ด้วยราคะตัณหา เหมือนอย่างคนต่างชาติ ที่ไม่รู้จักพระเจ้า และอย่าให้ผู้ใดทำล่วงเกินและทำผิดต่อพี่น้องในเรื่องนี้เลย เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ทรงลงโทษคนที่กระทำผิดอย่างนั้น เหมือนอย่างที่เราได้บอกไว้ก่อนแล้ว เพราะพระเจ้า มิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์ เหตุฉะนั้นคนที่ปกปิดกฏนี้ทั้ง มิได้ปิดมนุษย์ทั้งแต่ได้ปิดพระเจ้าทั้ง และพระองค์เป็นผู้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้แก่ท่าน

ฮีบรู 12:16

อย่าให้ใครเป็นคนทุศีล (ล่วงประเวณี) หรือเป็นคนผิดธัมมะ (ไร้พระเจ้า) เหมือนอย่างเอซาว ผู้ได้ เอสิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสีย เพราะเห็นแก่อาหารเพียงมือเดียว

ฮีบรู 13:4

จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้เตียงสมรสปราศจากความชั่วช้า เพราะคนมีชู้ และคนที่ล่วงประเวณีนั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา

..การแต่งงาน: จุดประสงค์ และ ความงดงามในเพศสัมพันธ์.....

ปฐมกาล 2:22-24

ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเจ้าได้ทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น ชายจึงว่า “นี่แหละกระดูกจากกระดูกของเรา เนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกว่าหญิง เพราะหญิงนี้ออกมาจากชาย” เพราะเหตุนี้ผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับ ภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน

สุภาษิต 5:15-19

จงดื่มน้ำจากถังเก็บน้ำของเจ้า ดื่มน้ำไหลจากบ่อของเจ้าเอง ควรหรือที่จะให้น้ำพุของเจ้าไหลเพื่อ ออกไปนอกบ้าน และให้ธารน้ำนั้นไหลไปที่ลานเมือง จงให้มันเป็นของเจ้าแต่ผู้เดียว และมีใช้

สำหรับคนแปลกหน้าด้วย จงให้น้ำพุของเจ้าได้รับพร และเปรมปรีดิ์อยู่กับภรรยาคนที่เจ้าได้
เมื่อ หนุ่มนั้น เหมือนนางกวางที่น่ารัก เลียงผาที่งามสง่า จงให้ถันของภรรยาเจ้าเป็นที่หน้าใจเจ้าอยู่
ทุก เวลา จงดื่มด่ำอยู่กับความรักของนางเสมอ

สุภาษิต 18:22

บุคคลที่พบภรรยาก็พบของดี และได้ความโปรดปรานจากพระเจ้า

ปัญญาจารย์ 9:9

เจ้าจงอยู่กับด้วยความชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารักตลอดชีวิตอนิจจังของเจ้า ซึ่งพระองค์ได้
ประทานให้แก่เจ้าภายใต้ดวงอาทิตย์ ตลอดปีเดือนอนิจจังของเจ้า ด้วยว่านั่นเป็นส่วนในชีวิต
และ ในการทำงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ออกแรงกระทำภายใต้ดวงอาทิตย์

มาระโก 10:6-9

แต่ตั้งแต่เดิมสร้างโลก พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นชายและหญิง เพราะเหตุนั้นบุรุษจึง
ต้องละ บิตามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็น
สอง ต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้
พราก จากกันเลย

(ตัวอย่าง: เพลงซาโลมอน 4:1-7 – เจ้าบ่าวสรรเสริญเจ้าสาว)

..การแต่งงาน: ความรับผิดชอบของสามี.....

เอเฟซัส 5:28-33

เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนกับรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตน
ก็รัก ตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนพระ
คริสต์ ทรงกระทำแก่คริสตจักร เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ เพราะเหตุนี้ผู้ชายจึง
จะ ละบิตามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน ความจริงที่
ฝัง อยู่ในข้อนี้สำคัญ ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าหมายถึงพระคริสต์และคริสตจักร ถึงอย่างไรก็ดี
ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน

โคโลสี 3:19

ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน และอย่ามีใจขมขื่นต่อนาง

1 เปโตร 3:7

ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และเพราะว่าท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก เพื่อว่าคำ อธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง

..การแต่งงาน: ความรับผิดชอบของภรรยา.....

สุภาษิต 12:4

ภรรยาที่ดีเป็นมงกุฎของสามีตน แต่นางผู้ที่นำความอับอายมา ก็เหมือนความน่าเบื่อในกระดูก สามี

เอเฟซัส 5:22-24

ฝ่ายภรรยา จงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ และพระองค์ ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์นั้นใด ภรรยาที่ควรยอมฟัง สามีทุกประการนั้นนั้น

เอเฟซัส 5:33

ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของ ตน

โคโลสี 3:18

ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตน ซึ่งเป็นการสมควรในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ทิตัส 2:4-5

เพื่อเป็นการฝึกสอนผู้หญิงสาวให้รักสามีและบุตรของตน ให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นคนบริสุทธิ์เอา ใจใส่ในบ้านเรือน มีความเมตตาและเชื่อฟังสามีของตน เช่นนี้จึงจะไม่มีผู้ใดลบหลู่พระวามะของ พระเจ้าได้

1 เปโตร 3:1-6

ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่าน เพื่อว่าแม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟัง พระวามะของพระเจ้า แต่ความประพฤติของภรรยาที่อาจจะจูงใจเขาได้โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว คือเมื่อเขาได้เห็นการประพฤติที่นอบน้อมและดีงามของท่านทั้งหลายผู้เป็นภรรยา การ

ระดับกายของท่านนั้น อย่าให้เป็นการประดับภายนอก ด้วยการถักผม ประดับด้วยเครื่องทองคำ และนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม แต่งให้เป็นการประดับภายในจิตใจ แต่งด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อม สลาย คือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า บรรดาศาสนี ผู้ทรงศีลในครั้งโบราณนั้น ผู้ซึ่งเชื่อในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายเช่นนั้น และเชื่อฟังสามีของตน เช่นนางซาร่าห์เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกท่านว่านาย ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติดี และไม่มีความหวาดกลัวสิ่งใด ท่านก็เป็นบุตรหลานของนาง

(ตัวอย่าง: สุภาษิต 31:10-31 – ลักษณะของภรรยาที่ประเสริฐ)

..การแต่งงาน: การแยกทาง และการหย่าร้าง.....

มัทธิว 5:31-32

ยังมีคำกล่าวไว้ว่า ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยา ก็ให้ทำหนังสือหย่าให้แก่ภรรยา นั้น ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยา เพราะเหตุอื่นนอกจากการเล่นชู้ ก็เท่ากับว่าผู้นั้นทำให้หญิงนั้นผิด ศีลล่วงประเวณี และถ้าผู้ใดจะรับหญิงซึ่งหย่าแล้วเช่นนั้นมาเป็นภรรยา ผู้นั้นก็ผิดศีลล่วงประเวณี ด้วย

มัทธิว 19:4-6

พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “พวกท่านไม่ได้อ่านหรือว่า พระผู้ทรงสร้างมนุษย์แต่เดิม ได้ทรงสร้างให้ เป็นชายและหญิง และตรัสว่า เพราะเหตุนั้นบุรุษจึงต้องละบิดามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับ ภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุ ฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากรากจากกันเลย”

1 โครินธ์ 7:10-11

ส่วนคนที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่ง มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อย่าให้ ภรรยาทิ้งสามี แต่ถ้านางทิ้งสามีไป อย่าให้นางไปมีสามีใหม่ หรือไม่ก็ให้นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่า และขออย่าให้สามีหย่าร้างภรรยาเลย

บทที่ 10 การเติบโตในคำพูด (Growing in Speech)

..คำพูดนั้นช่างทรงพลัง.....

สุภาษิต 10:11

ปากของคนชอบธรรมเป็นบ่อน้ำชีวิต แต่ปากของคนชั่วร้ายปิดบังความทารุณ

สุภาษิต 10:20-21

ลิ้นของคนชอบธรรมคือเงินเนื้อบริสุทธิ์ ความคิดของคนชั่วร้ายมีค่าแต่น้อย ริมฝีปากของคนชอบธรรมเลี้ยงคนเป็นอันมาก แต่คนโง่ตายเพราะขาดสามัญสำนึก

สุภาษิต 11:11-12

โดยพรของคนเที่ยงธรรมบ้านเมืองก็เป็นที่ยกย่อง แต่ว่ามันคว่ำลงโดยปากของคนชั่วร้าย บุคคลที่เหยียดเพื่อนบ้านของตน ย่อมขาดสามัญสำนึก แต่คนที่มีความเข้าใจก็ยังนั่งอยู่

สุภาษิต 12:18

มีบางคนทีคำพูดพล่อยๆ ของเขาเหมือนดาบแทง แต่ลิ้นของปราชญ์นำการรักษามาให้

สุภาษิต 15:2

ลิ้นของปราชญ์แจกจ่ายความรู้ แต่ปากของคนโง่เทความโง่ออกมา

สุภาษิต 15:4

ลิ้นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ้นตลบตะแลงทำน้ำใจให้แตกสลาย

สุภาษิต 17:4

ผู้กระทำความชั่วฟังริมฝีปากชั่วร้าย และคนมุสาให้ความสนใจแก่ลิ้นหายนะ

สุภาษิต 18:21

ความตายความเป็น อยู่ให้อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน

สุภาษิต 21:23

บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตน ก็รักษาตัวเองให้พ้นความลำบาก

สุภาษิต 25:23

ลมเหนือน้ำฝนมาฉันใด ลิ้นที่ส่อเสียด ก็นำหน้าความโกรธฉันนั้น

ปัญญาจารย์ 5:2-3

อย่าให้ใจของเจ้าเร็ว และอย่าให้ปากของเจ้าพูดโพล่งๆ ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตในสวรรค์ และเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้นเจ้าจึงพูดน้อยคำ
ฝันเมื่อมีงานมาก และมีเสียงคนเขลาเมื่อพูดมาก

ยากอบ 1:26

ถ้าผู้ใดเข้าใจว่าตัวเองเป็นคนมีซัมมะและมีได้สงบปากคำ แต่หลอกลวงตัวเอง ซัมมะของผู้นั้นก็ไม่มี ประโยชน์

ยากอบ 3:6-8

และลิ้นนั้นก็เหมือนไฟ ลิ้นเป็นโลกที่ไร้ธรรมในบรรดาอวัยวะของเรา เป็นเหตุให้ทั้งกายมลทินไป
ทำ ให้อวัยวะแห่งชีวิตเผาไหม้ และมันเองก็ติดไฟโดยนรก เพราะสัตว์เดียรัจฉานทุกชนิด ทั้งนก
สัตว์ เลื้อยคลาน และสัตว์ในทะเลก็เลียงให้เชื่องได้ และมนุษย์ก็ได้เลียงให้เชื่องแล้ว แต่ลิ้นนั้นไม่มี
มนุษย์คนใดสามารถทำให้เชื่องได้ ลิ้นเป็นสิ่งชั่วที่อยู่ไม่สุข และเต็มไปด้วยพิษร้ายถึงตาย

1 เปโตร 3:10

เพราะว่า ผู้ที่จะรักชีวิตและปรารถนาที่จะเห็นวันดี ก็ให้ผู้นั้นยังลิ้นของตนไม่พูดสิ่งชั่ว และ
ห้าม ปากไม่ให้พูดเป็นอุบายล่อลวง

..คำพูดที่สร้างเสริม: การให้กำลังใจผู้อื่น.....

สุภาษิต 15:23

ที่จะตอบให้เหมาะสมก็เป็นความชื่นบานแก่คน คำเดียวที่ถูกกาลละก็ดีจริงๆ

สุภาษิต 16:24

ถ้อยคำเข้มแข็งเหมือนรวงผึ้ง เป็นความหวานแก่วิญญาณจิต และเป็นอนามัยแก่ร่างกาย

สุภาษิต 22:11

บุคคลที่รักใจบริสุทธิ์ และวาจาของเขามีกรุณาคุณ จะได้พระราชทานเป็นมิตร

สุภาษิต 25:11

ถ้อยคำที่พูดเหมาะๆ จะเหมือนลูกท้อทองคำล้อมเงิน

โคโลสี 4:6

จงให้วาจาของท่านประกอบด้วยเมตตาคุณเสมอ ประงัดด้วยเกลือให้มีรส เพื่อท่านจะได้รู้จักตอบให้จู้ ใจแก่ทุกคน

1 เซสะโลนิคา 5:11

เหตุฉะนั้นจงหนุนใจกันและต่างคนต่างจงก่อกันขึ้น ตามอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่นั้น

..คำพูดที่สร้างเสริม: การรักษาสัจญา.....

กัณดารวิถี 30:2

เมื่อผู้ใดบนไว้กับพระเจ้า หรือให้สัตย์สามานสุกมัดตัวไว้ด้วยคำสัตญาวิริตอย่างหนึ่งอย่างใดอย่า ให้เขาเสียวาจา เขาต้องกระทำตามคำที่ออกจากปากของเขาทั้งสิ้น

สุภาษิต 20:25

ที่คนจะพูดพล่อยๆ ว่า “นี่เป็นของบริสุทธิ์” ก็เป็นบ่วงดักตนเอง แล้วจะมาคิดได้เมื่อปฏิญาณไป แล้ว

ปัญญาจารย์ 5:4

เมื่อเจ้าปฏิญาณบนไว้ต่อพระเจ้า อย่าชักช้าที่จะแก้บนนั้นให้สำเร็จ เพราะพระองค์หาชอบพระทัยในคนเขลาไม่ จงแก้บนตามที่เจ้าบนไว้เถิด

ปัญญาจารย์ 5:5

ที่เจ้าจะไม่บนก็ยิ่งดีกว่าที่เจ้าบนแล้วไม่แก้

มัทธิว 5:36-37

อย่าสาบานโดยอ้างถึงศีรษะของคน เพราะท่านจะกระทำให้ผมขาวหรือดำไปสักเส้นหนึ่งก็ไม่ได้ จริงก็จงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ พูดแต่เพียงนี้ก็พอ คำพูดเกินนี้ไป มาจากความชั่ว

ยากอบ 5:12

ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า ที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดก็คือ จงอย่าสาบถสาบาน อย่างฟ้าสวรรค์ หรือ แผ่นดินโลก หรือสิ่งอื่นๆ แต่ที่ควรว่าใช่ก็จงว่าใช่ ที่ควรว่าไม่ก็จงว่าไม่ เพื่อท่านจะไม่ถูกลงโทษ

..คำพูดที่สร้างเสริม: การรักษาความลับ.....

สุภาษิต 11:13

บุคคลที่เหี้ยวซุบซิบก็เผยความลับ แต่บุคคลที่ไว้วางใจได้ ย่อมปิดบังสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ได้

สุภาษิต 20:19

บุคคลที่เหี้ยวซุบซิบไปก็เผยความลับให้กระจาย ฉะนั้นอย่าเข้าสังคมกับคนปากบอน

สุภาษิต 25:9-10

จงตกลงเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้านของเจ้า และอย่าทำให้เผยความลับของเขา เกรงว่าผู้ที่ได้ยินจะนำ ความอายมาสู่เจ้า และชื่อเสียงของเจ้าจะมัวหมองอยู่นาน

ปัญญาจารย์ 10:20

อย่าแข่งค่าพระราชอาชญา เออ แม้แต่คิดแข่งค่าในใจก็อย่าเลย และอย่าแข่งคนมั่งมีที่ในห้องนอนของเจ้า เพราะนกในอากาศจะคาบเสียงของเจ้าไป หรือตัวที่มีปีกจะเล่าเรื่องนั้น

..คำพูดที่สร้างเสริม: การสอนผู้อื่น.....

สุภาษิต 16:21

คนใจฉลาดเรียกว่าเป็นคนมีความพินิจ และวาจาเข้มแข็งเพิ่มอำนาจการสั่งสอน

สุภาษิต 20:15

มีทองคำและทับทิมมีค่าเป็นอันมาก แต่ริมฝีปากที่มีความรู้ ก็เป็นเพชรนิลจินดาประเสริฐ

ปัญญาจารย์ 9:17

ถ้อยคำของคนฉลาดซึ่งได้ยินในที่สุดดีกว่าสิงหนาทของผู้ครอบครองคนเขลา

ปัญญาจารย์ 12:11

ถ้อยคำของนักปราชญ์เป็นประคุดปลุก และถ้อยคำที่ทันเมฆบาลรวบรวมไว้ ก็ตรึงแน่นอย่างตาวัว

โรม 12:7

ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน

โคโลสี 1:28

พระองค์นั้นแหละเราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อจะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์

ทิตัส 2:7-8

ท่านจงประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างในการดีทุกสิ่ง และในการสอนจงสุจริตและมีใจสูง และใช้ คำพูดอันมีหลัก ซึ่งไม่มีผู้ใดจะตำหนิได้ เพื่อฝ่ายปฏิบัติจะได้อายุ ไม่มีสิ่งใดจะติเราได้

..คำพูดที่ทำลาย: การระเบิดอารมณ์.....

สุภาษิต 13:3

บุคคลที่ระแวงระวังปากของเขาจะสงวนชีวิตของเขา บุคคลที่เปิดริมฝีปากกว้าง (พูดจาหุนหัน) ก็มาถึงความพินาศ

สุภาษิต 14:3

ในปากของคนโง่มีไม้เรียวสำหรับหลังของเขา แต่ริมฝีปากของปราชญ์จะสงวนเขาไว้

สุภาษิต 18:6

ริมฝีปากของคนโง่ นำการวิวาทมา และปากของเขาก็เชื้อเชิญการโอบ

สุภาษิต 25:23

ลมเหนือน้ำฝนมาอันใด ลิ่นที่ส่อเสียด ก็นำหน้าความโกรธฉนั้น

..คำพูดที่ทำลาย: การโอ้อวด.....

สุภาษิต 13:7

คนที่ว่าตนมั่งคั่ง แต่ไม่มีอะไรเลยก็มี คนที่ว่าตนเป็นคนจน แต่มีทรัพย์ศฤงคารเป็นอันมากก็มีอยู่

สุภาษิต 18:2

คนโง่ไม่เพลิดเพลิดในความเข้าใจ แต่เพลิดเพลิดในการแสดงความคิดเห็นของตนเท่านั้น

สุภาษิต 27:2

จงให้คนอื่นสรรเสริญเจ้าและไม่ใช้ปากของเจ้าเอง ให้คนอื่นสรรเสริญไม่ใช่ริมฝีปากของเจ้าเอง

กาลาเทีย 6:14

แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการอวด นอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้น โลกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้แล้วจากโลก

ยากอบ 3:5

ลิ้นก็เช่นเดียวกัน เป็นอวัยวะเล็กๆ และอวดอ้างเรื่องใหญ่ๆ จงดูเถิดไฟนิดเดียวอาจเผาป่าใหญ่ให้ไหม้ได้หนอ

..คำพูดที่ทำลาย: การบ่น.....

1 โครินธ์ 10:10

อย่าให้เราบ่นเหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้บ่น แล้วก็ต้องพิณาศด้วยองค์เพชฌฆาต

ฟิลิปปี 2:14

จงทำสิ่งสารพัดโดยปราศจากการบ่นและการทู่มเถียงกัน

ยากอบ 5:9

พี่น้องทั้งหลาย จงอย่าบ่นว่ากันและกัน เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกทรงพิพากษา จงดู องค์พระผู้พิพากษาทรงประทับยืนอยู่ที่ประตูแล้ว

(ตัวอย่าง: อพยพ 16:1-3 – ประชาชาติอิสราเอลบ่นว่าในถิ่นทุรกันดาร)

..คำพูดที่ทำลาย: ข้อแก้ตัว.....

อพยพ 4:10-11

แต่โมเสสทูลพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มิใช่คนช่างพูด ทั้งในกาลก่อน และตั้งแต่นั้นเวลาที่ พระองค์ตรัสกับผู้ใช้ของพระองค์ ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่องแคล่ว” พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “ผู้ใดเล่าที่สร้างปากมนุษย์ หรือทำให้เป็นใบหูหนวก ตาดี หรือตาบอด เราพระเจ้าเป็นผู้ทำไม่ใช่หรือ”

สดุดี 36:2

เพราะเขาป้อยตนเองในสายตาของตนว่า ไม่มีผู้ใดพบและเกลียดชังความบาปผิดของเขา

สุภาษิต 22:13

คนเกียจคร้านกล่าวว่า “มีสิ่งห้อยู่ข้างนอก ข้าจะถูกฆ่าที่ลานเมือง”

มัทธิว 25:24

ฝ่ายคนที่ได้รับตะลันต์เดียวมาชี้แจงด้วยว่า ‘นายเจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นคนใจแข็ง เกี่ยวผลที่ ท่านมิได้หว่าน เก็บสำสมที่ท่านมิได้โปรย’

ยอห์น 15:22

ถ้าเราไม่ได้มาสั่งสอนเขา เขาก็คงจะไม่มีบาป บัดนี้ เขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา

โรม 1:20

ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระเจ้านั้น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพ ของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงไม่มีข้อแก้ตัว เลย

(ตัวอย่าง: ปฐมกาล 3:12-13 – อาคัมกับเอวา, ลูกา 14:15-24 – คำอุปมาเรื่องการเลี้ยงใหญ่)

คำพูดที่ทำลาย: คำป้อย.....

โยบ 32:21

ข้าพเจ้าจะไม่แสดงอคติต่อบุคคลใดๆ หรือใช้การประจบสอพลอต่อผู้ใด

สุภาษิต 26:28

ลิ้นที่มุสาเกลียดชังผู้ที่มันทำลาย และปากที่ป้อยก็ทำความพินาศ

สุภาษิต 29:5

คนที่ป้อยเพื่อนบ้านของตน ย่อมกางข่ายไว้ดักเท้าของเขา

ยูดา 16

คนเหล่านั้นมักเป็นคนบ่น และพรั่นกลัวตนเอง (นักจับผิด) และประพฤติตามตำหนิอันชั่ว
ของตัว คุยอวดเสียงขรม และยกยอผู้อื่นเพื่อหวังประโยชน์ของตน

คำพูดที่ทำลาย: การนินทา.....

สุภาษิต 10:18

เขาผู้ปิดบังความเกลียดชังมีริมฝีปากมูสา และเขาผู้ออกปากใส่ร้ายเป็นคน โง่

สุภาษิต 11:9

คนไร้พระเจ้าทำลายเพื่อนบ้านของเขาด้วยปาก แต่คนชอบธรรมได้รับการช่วยให้พ้นด้วยอาศัย
ความรู้

สุภาษิต 11:13

บุคคลที่เที่ยวซุบซิบก็เผยความลับ แต่บุคคลที่ไว้วางใจได้ ย่อมปิดบังสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ได้

สุภาษิต 16:28

คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้กระซิบก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน

สุภาษิต 17:9

บุคคลผู้ให้อภัยการทรยศก็มุ่งจะสร้างมิตรภาพ แต่คนปากโป้งจะทำลายความเป็นมิตร

สุภาษิต 18:8

ถ้อยคำของผู้กระซิบนินทาก็เหมือนชิ้นอาหารอร่อย มันล่องเข้าไปยังส่วนต่างๆ ของร่างกาย

สุภาษิต 26:20

เพราะขาดพิน ไฟก็ดับ และที่ไหนที่ไม่มีคนซุบซิบ การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป

ยากอบ 4:11

พี่น้องทั้งหลายอย่าใส่ร้ายซึ่งกันและกัน ผู้ใดที่พูดใส่ร้ายพี่น้องหรือตัดสินพี่น้องของตน ผู้นั้นก็
กล่าวร้ายต่อธรรมบัญญัติ และตัดสินธรรมบัญญัติ แต่ถ้าท่านตัดสินธรรมบัญญัติ ท่านก็ไม่ใช่ผู้
ที่ ประพฤติตามธรรมบัญญัติ แต่เป็นผู้ตัดสิน

คำพูดที่ทำลาย: การโกหก.....

สดุดี 5:6

พระองค์ทรงทำลายผู้ที่มูสา พระเจ้าทรงสะอิดสะเอียนต่อผู้กระหายเลือด และคนหลอกลวง

สุภาษิต 6:16-19

มีหกลิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเกลียด มีเจ็ดซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่าชังสำหรับพระองค์ ตา โยโส ลิ่นมูสา และ มือที่ทำโลหิตไว้ฝังให้ตก จิตใจที่คิดแผนงานโหดร้าย เท้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความชั่ว พยานเท็จซึ่ง หายใจออกเป็นคำมูสา และคนผู้หว่านความแตกร้าวท่ามกลางพวกพี่น้อง

สุภาษิต 12:19

ริมฝีปากที่พูดจริงทนอยู่ได้เป็นนิรันดร์ แต่ลิ้นที่พูดมูสา อยู่ได้เพียงประเดี๋ยวเดียว

สุภาษิต 12:22

ริมฝีปากที่พูดมูสาเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ประพฤติความซื่อสัตย์เป็นที่ปีติยินดีแก่พระองค์

สุภาษิต 15:4

ลิ้นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ้นตลบตะแลงทำน้ำใจให้แตกสลาย

สุภาษิต 17:4

ผู้กระทำความชั่วฟังริมฝีปากชั่วร้าย และคนมูสาให้ความสนใจแก่ลิ้นหายนะ

สุภาษิต 19:9

พยานเท็จจะไม่รับโทษหามิได้ และบุคคลที่เปล่งคำมูสาจะพินาศ

สุภาษิต 21:6

การไต่คลังทรัพย์มาด้วยลิ่นมูสา ก็คือการไล่จับของอนิจจังจนติดบ่วงความตาย

สุภาษิต 25:18

คนใดเป็นพยานเท็จกล่าวโทษเพื่อนบ้านของเขา ก็เหมือนกระบองตีก หรือดาบ หรือลูกธนูที่คม

สุภาษิต 26:28

ลิ้นที่มูสาเกลียดชังผู้ที่มีมันทำลาย และปากที่ป้อยอกก็ทำความพินาศ

ยอห์น 8:44

ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือมาร และท่านใครจะทำตามความปรารถนาของพ่อท่าน มันเป็นผู้ฆ่าคนตั้งแต่ปฐมกาล และมีได้ตั้งอยู่ในสัจจะ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นมูสา และเป็นพ่อของการมูสา

โคโลสี 3:9

อย่าพูดมุสาต่อกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์เก่า กับการปฏิบัติของมนุษย์นั้นเสียแล้ว

วิวรณ์ 21:8

แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าเกลียดน่าชัง คนที่ฆ่ามนุษย์ คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนต์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดมุสานั้น มรดกของเขาอยู่ที่ในบึงไฟ และกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่ที่นั่น นั่นคือความตายครั้งที่สอง

คำพูดที่ทำลาย: การเยาะเย้ยถากถาง.....

สุภาษิต 3:34

พระองค์ทรงเยาะเย้ยคนที่มักเยาะเย้ย แต่พระองค์ทรงสำแดงพระคุณแก่คนใจถ่อม

สุภาษิต 9:12

ถ้าเจ้าฉลาด เจ้าก็ฉลาดเพื่อตนเอง ถ้าเจ้าเยาะเย้ย เจ้าก็จะทนแต่ลำพัง

(ถ้าเจ้าฉลาด ความฉลาดจะให้รางวัลเจ้า ถ้าเจ้าเป็นคนมักเยาะเย้ย เจ้าก็จะเจ็บปวดอยู่

เดียวดาย)

สุภาษิต 13:1

บุตรชายที่ฉลาดฟังคำเตือนสติของบิดาตน แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำขนาบ

สุภาษิต 14:6

คนมักเยาะเย้ยแสวงปัญญาเสียเปล่า แต่ความรู้ที่ง่ายแก่คนที่มีความเข้าใจ

สุภาษิต 14:9

พระเจ้าทรงเยาะเย้ยคนชั่วร้าย แต่คนเที่ยงธรรมขึ้นบานในความโปรดปรานของพระองค์

สุภาษิต 17:5

บุคคลที่เย้ยหยันคนยากจนก็ถูกลงโทษผู้สร้างของเขา บุคคลที่ยินดีเมื่อมีความลำบากยากเย็น จะไม่มีโทษหามิได้

สุภาษิต 21:24

“คนมักเยาะเย้ย” เป็นชื่อของคนเย่อหยิ่ง และคนจองหอง ผู้ประพฤติดัวด้วยความเย่อหยิ่งยโส

สุภาษิต 22:10

จงขับคนมักเยาะเย้ยออกไปเสีย แล้วการวิวาทจะหมดไป การวิวาทและการดูแคลนจะหยุดลง

สุภาษิต 24:8-9

บุคคลผู้กะแผนงานทำความชั่ว เขาเรียกกันว่าคนเจ้าเล่ห์ การคิดประดิษฐ์ความโง่เป็นบาป และคนมักเยาะเย้ยเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่มนุษย์

สุภาษิต 25:20

บรรดาคนที่ร้องเพลงให้คนหนักใจฟัง ก็เหมือนคนถอดเครื่องแต่งกายออกในวันที่อากาศหนาว และเหมือนเอาน้ำส้มมาราดบนแผล

สุภาษิต 29:8

คนมักเยาะเย้ยกระทำบ้านเมืองให้ลุกเป็นไฟ แต่ปราชญ์แปรความโกรธเกรี้ยวไปเสีย

สุภาษิต 30:17

นัยน์ตาที่เยาะเย้ยบิดา และคูดูกไม่ฟังมารดา จะถูกกาแห่งหุบเขาจิกออก และแร้งจะกินเสีย

กาลาเทีย 6:7

อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกลวง (ลือเลือน) พระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บ สิ่งนั้น

ฮีบรู 10:29-31

ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่า คนที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และขัดขืนพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณนั้น ควรจะถูกลงโทษ มากยิ่งกว่าคนเหล่านั้นสักเท่าใด เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบสนอง และได้ตรัสอีกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาชนชาติของพระองค์ การตกอยู่ใน อู่พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว

2 เปโตร 3:3

จงรู้ข้อนี้ก่อนคือ ในกาลสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้น และประพฤติดำใจปรารถนาของตน

คำพูดที่ทำลาย: การสบถและคำดูหมิ่น.....

สุภาษิต 4:24

จงทิ้งวาจาใดๆ เสีย และให้คำพูดลดเสียงห่างจากเจ้า

สุภาษิต 12:18a

มีบางคนที่กำลังพูดพล่อยๆ ของเขาเหมือนดาบแทง

สุภาษิต 15:1-2

คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขะเร้าโทสะ ลึ้นของ
ปราชญ์ แจกจ่ายความรู้ แต่ปากของคนโง่เทความโง่ออกมา

มัทธิว 5:22

เราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ถ้าผู้ใดจะพูด
กับ พี่น้องว่า ‘อ้ายโง่’ ผู้นั้นต้องถูกนำไปที่ศาลสูงให้พิพากษาลงโทษ และผู้ใดจะว่า ‘อ้ายบ้า’ ผู้
นั้นจะ มีโทษถึงไฟนรก

มัทธิว 12:34-35

โอ ชาติงูร้าย เจ้าเป็นคนชั่วแล้วจะพูดความดีได้อย่างไร ด้วยว่าปากนั้นพูดจากสิ่งที่มาจากใจ
คนดี ก็เอาของดีมาจากคลังแห่งความดีในตัวของเขา คนชั่วยกัเอาของชั่วมาจากคลังแห่งความชั่วในตัว
ของ เขา

เอเฟซัส 4:29

อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดีและเป็นประโยชน์ ให้เหมาะสม
กับ ความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง

คำพูดที่ทำลาย: พูดก่อนฟัง.....

สุภาษิต 18:13

ถ้าคนหนึ่งคนใดตอบก่อนที่เขาได้ยิน ก็เป็นความโง่และความอับอายของเขา

สุภาษิต 29:20

เจ้าเห็นคนที่ปากไวหรือ ยังมีหวังในคนโง่มากกว่าเขา

ปัญญาจารย์ 5:2

อย่าให้ใจของเจ้าเร็ว และอย่าให้ปากของเจ้าพูดโพล่งๆ ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพราะว่า
พระเจ้าทรงสถิตในสวรรค์ และเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้นเจ้าจงพูดน้อยคำ

ยากอบ 1:19

คู่มือพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงทราบข้อนี้ จงให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการ
โกรธ

คำพูดที่ทำลาย: พูดอย่างไม่ระมัดระวัง.....

สุภาษิต 10:8

ใจที่ประกอบด้วยปัญญาจะสนใจในบัญญัติ แต่คนที่พูดโง่ๆ จะถึงความพินาศ

สุภาษิต 10:10

ผู้ที่ขยิบตาก็ก่อความยุ่งยาก แต่ผู้ที่ตักเตือนอย่างกล้าหาญจะสร้างสันติภาพ
(ผู้ที่ขยิบตาอย่างมุ่มร้าย ทำให้เกิดเรื่องเศร้า และคนโง่ปากพล่อยจะมาถึงความพินาศ)

สุภาษิต 10:19

การพูดมากก็จะสะสมการทรยศ แต่เขาผู้ยับยั้งริมฝีปากของตน เป็นผู้หยั่งรู้

สุภาษิต 17:28

ถึงคนโง่หากนิ่งเสียก็นับว่าเป็นคนฉลาด เมื่อเขาหุบริมฝีปากของเขา ก็นับว่าเขามีความคิด

สุภาษิต 18:2

คนโง่ไม่ผลิตเพลินในความเข้าใจ แต่ผลิตเพลินในการแสดงความคิดเห็นของตนเท่านั้น

สุภาษิต 21:23

บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตน ก็รักษาตัวเขาเองให้พ้นความลำบาก

ปัญญาจารย์ 5:3

ฝันเมื่อมีงานมาก และมีเสียงคนเขลาเมื่อพูดมาก

มัทธิว 12:36

ฝ่ายเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบ
ถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา

2 ทิโมธี 2:16

จงหลีกเลี่ยงจากคำสอนที่ไร้คุณธรรม เพราะคำอย่างนั้นจะนำคนไปสู่ธรรมมากยิ่งขึ้น
(หลีกเลี่ยงเสียจากการพูดที่ไม่จิตวิญญาณ เพราะคนที่ปล่อยตัวในการพูดเช่นนั้น จะกลายเป็น
คนไม่ จิตวิญญาณมากยิ่งขึ้น)

ยากอบ 1:26

ถ้าผู้ใดเข้าใจว่าตัวเองเป็นคนมีธรรมะ และมีได้สงบปากคำ แต่หลอกตัวเอง ธรรมะของผู้นั้นก็ไม่มี ประโยชน์

บทที่ 11 การเติบโตในจิตวิญญาณ (Growing in Spirit)

สิ่งที่คุณควรทราบเกี่ยวกับพระเจ้า: การเอาใจใส่ของพระเจ้า.....

สดุดี 33:18

ดูเถิด พระเนตรของพระเจ้าอยู่เหนือผู้ที่ยำเกรงพระองค์ เหนือผู้ที่หวังในความรักมั่นคงของพระองค์

สดุดี 55:16-18

ฝ่ายข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด ทั้งเวลาเช้า เวลาเย็น และเวลาเที่ยง ข้าพเจ้าร้องทุกข์และคร่ำครวญ และพระองค์จะทรงฟังเสียงของข้าพเจ้า พระองค์จะทรงช่วย กู้จิตวิญญาณของข้าพเจ้า ให้ปลอดภัยจากสงครามที่ข้าพเจ้าต่อสู้อยู่ เพราะคนเป็นอันมากตั้งแ้วสู้ ข้าพเจ้า

สดุดี 55:22

จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเจ้า และพระองค์จะทรงกำจุนท่าน พระองค์จะไม่ทรงยอมให้ คนชอบธรรมคลอนแคลนเลย

สดุดี 139:13-15a

เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกันในครรภ์ มารดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลึกลับ

นาฮูม 1:7

พระเจ้าประเสริฐ ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งในวันยากลำบาก พระองค์ทรงรู้จักผู้ที่เข้ามาลี้ภัยอยู่ในพระองค์

มัทธิว 10:29-31

นกกระจาบบสองตัวเขาขายบาทหนึ่งมิใช่หรือ แต่ถ้าพระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ นกนั้นแม้สัก ตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้ ถึงผมของท่านทั้งหลาย ก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น เหตุฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านกกระจาบบหลายตัว

ฮีบรู 13:5-6

ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายอาจกล่าวด้วยใจเชื่อมั่นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า

1 เปโตร 5:6-7

เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย

สิ่งที่คุณควรทราบเกี่ยวกับพระเจ้า: การควบคุมของพระเจ้า.....

สุภาษิต 16:9

ใจของมนุษย์กะแผนงานทางของเขา แต่พระเจ้าทรงนำอย่างเท่าของเขา

สุภาษิต 19:21

ในใจของมนุษย์มีแผนงานเป็นอันมาก แต่พระประสงค์ของพระเจ้านั้นแหละ จะดำรงอยู่ได้

สุภาษิต 21:30-31

ปัญญาที่ดี ความเข้าใจที่ดี คำปรึกษาก็ดี จะเอาชนะพระเจ้าไม่ได้

ปัญญาจารย์ 3:11

พระองค์ทรงกระทำให้สรรพสิ่งงดงามตามฤดูกาลของมัน พระองค์ทรงบรรจุนิรันดรกาลไว้ในจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ยังมองไม่เห็นพระเจ้าทรงกระทำอะไรไว้ ตั้งแต่ปฐมกาลจนกาลสุด ปลาย

ปัญญาจารย์ 3:14-15

ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าสารพัดที่พระเจ้าทรงกระทำก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ จะเพิ่มเติมอะไรเข้าไปอีกก็ไม่ได้ หรือจะชักอะไรออกเสียก็ไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้น เพื่อให้คนทั้งหลายมีความยำเกรงต่อ พระพักตร์พระองค์ อะไรๆ ซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน ก็เป็นอยู่นานมาแล้ว อะไรๆ ที่จะเป็นมา ก็เคย เป็นอยู่นานมาแล้ว และพระเจ้าทรงแสวงอะไรๆ ที่ล่วงไปนั้น

มัทธิว 10:28-31

อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่มีอำนาจที่จะฆ่าจิตวิญญาณ แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ ที่จะให้ ทั้งจิตวิญญาณทั้งกายพินาศในนรกได้ นกกระจาบสองตัวเขาขายบาทหนึ่งมิใช่หรือ แต่ถ้าพระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ นกนั้นแม้สักตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้ ถึงผมของท่านทั้งหลายก็ ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น เหตุฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านกกระจาบหลายตัว

กิจการ 17:24-27

พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น พระองค์ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลก มิได้ทรงสถิตในปูชนียสถานซึ่งมีมนุษย์ได้กระทำไว้ พระองค์มิจำเป็นต้องให้มนุษย์มา ปรนนิบัติ ดังว่ามีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจ และสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวงต่างหาก พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติ สืบสายโลหิตอันเดียวกัน ให้อยู่ทั่วพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่ เพื่อเขาจะได้แสวงหาพระเจ้า และมุ่งหวังจะคลำหาให้พบพระองค์ ที่จริงพระองค์มีทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

2 โครินธ์ 9:8

และพระเจ้าทรงฤทธิ์อาจประทานของดีทุกอย่างอย่างอุดมแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกอย่างทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย

ยากอบ 4:13-15

นี่แน่ะท่านที่พูดว่า “วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนี้เมืองนั้น และจะอยู่ที่นั่นปีหนึ่ง และจะค้าขายได้กำไร” แต่ว่าท่านไม่รู้เรื่องของพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นเช่นใดเล่า ท่านก็เป็นเช่นหมอกที่ปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็หายไป แทนที่จะพูดเช่นนั้น ท่านทั้งหลายควรจะพูดว่า “ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะมีชีวิตอยู่ และจะกระทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น”

สิ่งที่คุณควรทราบเกี่ยวกับพระเจ้า: การติสสอนของพระเจ้า.....

โยบ 5:17-18

คุณเกิด มนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงติเตือนก็เป็นสุข เพราะฉะนั้นอย่าคูหมิ่นการติสสอนขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เพราะพระองค์ทรงให้บาดเจ็บ แต่พระองค์ทรงพันแผลให้ พระองค์ทรงโอบยตี แต่พระองค์หัดถ์ของพระองค์ทรงรักษา

สุภาษิต 3:11-12

บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าคูหมิ่นพระคำรัสสอนของพระเจ้า หรือเบื้อหน่ายต่อพระคำรัสเตือนของพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงตักเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก ดังบิดาคักเตือนบุตรผู้ที่เขาปีติชื่นชม

ฮีบรู 12:5-6

และท่านได้ลิ้มคำเตือนที่พระองค์ได้ทรงเตือนในฐานะที่เป็นบุตรว่า บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าละเลย ต่อการติสสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าท้อถอยในเมื่อพระองค์ทรงติสอนนั้น เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงติสอนผู้นั้น

สิ่งที่คุณควรทราบเกี่ยวกับพระเจ้า: การให้อภัยของพระเจ้า.....

2 พงศาวดาร 7:14

ถ้าประชากรของเราผู้ซึ่งเราเรียกกันโดยชื่อของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐานและแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้อภัยแก่บาปของเขา และจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย

โยบ 11:6b

จงทราบเถิดว่า พระเจ้าทรงเรียกร้องจากท่าน น้อยกว่ากรรมชั่วของท่านฟังได้รับ (จงทราบเถิดว่า พระเจ้ากระตังไม่ทรงจดจำบาปของท่าน)

สดุดี 130:3-4

ข้าแต่พระเจ้า ถ้าพระองค์จะทรงหมายความบาปผิดไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าข้า ข้า ผู้ใดจะยืนอยู่ได้
แต่ พระองค์มีการอภัย เพื่อเราจะยำเกรงพระองค์

อิสยาห์ 43:25

“เรา เราคือพระองค์นั้น ผู้ลบล้างความทรยศของเจ้า ด้วยเห็นแก่เราเอง และเราจะไม่จดจำ
บรรดา บาปของเจ้าไว้”

มีคาห์ 7:18

ใครเล่าจะเป็นพระเจ้าเสมอ เหมือนพระองค์ผู้ทรงยกโทษ และทรงให้อภัยการทรยศแก่คนที่
เหลืออยู่อันเป็นมรดกของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงถือพระพิโรธเนื่องในนิตย์ เพราะว่าพระองค์
ทรง พอพระทัยในความรักมั่นคง

โรม 5:8

แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น
พระ คริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

1 ยอห์น 1:9

ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา
และ จะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

1 ยอห์น 2:12

ลูกทั้งหลายเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะว่าได้ทรงยกบาปของท่านแล้ว ด้วยเห็นแก่
พระ นามของพระองค์

(ตัวอย่าง: ลูคา 15:11-24 – คำอุปมาเรื่องบุตรหายไป)

สิ่งที่คุณควรทราบเกี่ยวกับพระเจ้า: พระเจ้ารู้จักเราทุกคน.....

สดุดี 33:13-15

พระเจ้าทอดพระเนตรจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ทอดพระเนตรบุตรทั้งปวงของมนุษย์ จากที่ซึ่ง
พระองค์ประทับ พระองค์ทอดพระเนตรเหนือชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คือพระองค์ผู้ทรง
ประดิษฐ์ จิตใจของเขาทั้งหลายทุกคน และทรงพิจารณากิจการของเขาทั้งหลายทั้งสิ้น

สดุดี 33:18

คุณเกิด พระเนตรของพระเจ้าอยู่เหนือผู้ที่ยำเกรงพระองค์ เหนือผู้ที่หวังในความรักมั่นคงของพระองค์

สุภาษิต 5:21-22

เพราะว่าทางของคนก็อยู่ในสายพระเนตรพระเจ้า และพระองค์ทรงเฝ้าดูวิถีทั้งสิ้นของเขา ความบาปชั่วของคนชั่วร้ายค้ำเขเอง และเขาก็ติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา

สุภาษิต 15:3

พระเนตรของพระเจ้าอยู่ในทุกแห่งหน ทรงเฝ้าดูคนชั่วและคนดี

สุภาษิต 24:12

ถ้าเจ้าจะว่า “คุณเกิด เราไม่รู้เรื่องนี้เลย” พระองค์ผู้ทรงซังใจจะไม่ทรงเพ่งเล็งเห็นหรือ พระองค์ผู้ทรงเฝ้าวิญญาณอยู่เหนือเจ้า จะไม่ทราบหรือ และพระองค์จะไม่ทรงเรียกเอาจากคน ตามการกระทำของเขาหรือ

มัทธิว 6:3-4

ฝ่ายท่านทั้งหลายเมื่อทำทาน อย่าให้มือซ้ายรู้การซึ่งมือขวากระทำนั้น ทานของท่านจะต้องเป็นทานลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับ จะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน

ฮีบรู 4:13

ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ่อนไว้พ้นพระเนตรพระองค์ แต่ตรงข้ามทุกสิ่งปรากฏแจ้งต่อพระองค์ผู้ซึ่งเรา ต้องสัมพันธด้วย

สิ่งที่คุณควรทราบเกี่ยวกับพระเจ้า: แผนงานของพระเจ้า.....

1 โครินธ์ 13:11

เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ใคร่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย

2 โครินธ์ 5:21

เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

เอเฟซัส 2:10

เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบการดี ซึ่ง พระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ

ฟิลิปปี 3:12

มิใช่ว่าข้าพเจ้าได้แล้ว หรือสำเร็จแล้ว แต่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไป เพื่อข้าพเจ้าจะได้ฉวยเอาไว้ เป็นของตน อย่างที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงฉวยข้าพเจ้าไว้เป็นของพระองค์แล้ว

1 เซสโลนิกา 5:16-18

จงชื่นบานอยู่เสมอ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำ พระทัยของพระเจ้าซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย

ยากอบ 1:4

และจงให้ความมั่นคงนั้นบรรลุผลอันสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่ดีพร้อม มีคุณสมบัติ ครบถ้วน ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: ศึกษาพระคัมภีร์.....

สดุดี 119:11

ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์

สดุดี 119:98-99

พระบัญญัติของพระองค์ กระทำให้ข้าพระองค์ฉลาดกว่าศัตรูของข้าพระองค์ เพราะพระบัญญัตินั้น อยู่กับข้าพระองค์เสมอ ข้าพระองค์มีความเข้าใจมากกว่าบรรดาครูของข้าพระองค์ เพราะบรรดา พระโอวาทของพระองค์เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์

กิจการ 17:11

ยิวชาวเมืองนั้นมีจิตใจสูงกว่าชาวเมืองเซสโลนิกา ด้วยเขามีใจเลื่อมใสรับพระวจนะของพระเจ้า และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่าข้อความเหล่านั้นจะจริงดังกล่าวหรือไม่

โคโลสี 3:16

จงให้พระวาทนะของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วย
ปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญด้วยใจโหมทนาขอบพระคุณ
พระเจ้า

2 ทิโมธี 3:16

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่า
กล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: การอุทิศตัว.....

เฉลยธรรมบัญญัติ 11:1

เหตุฉะนั้นพวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จงรักษาพระคำรัสสั่ง กฎเกณฑ์ และ
กฎหมาย และพระบัญญัติของพระองค์เสมอไป

2 พงศาวดาร 16:9a

เพราะว่าพระเนตรของพระเจ้าไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดงฤทธานุภาพของ
พระองค์ โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริงต่อพระองค์

(เพราะว่าพระเนตรของพระเจ้าไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อเสริมกำลังแก่คนที่อุทิศ
ตัว

อย่างสุดจิตสุดใจแด่พระองค์)

โยบ 11:13-15

ถ้าท่านเตรียมใจของท่านไว้ และท่านเหยียดแขนของท่านออกไปหาพระองค์ ถ้าความบาปชั่ว
อยู่ในมือของท่าน ทิ้งเสียให้ไกล และอย่าให้ความอธรรมอาศัยอยู่ในเต็นท์ของท่าน แล้วแน่ละ ท่าน
จะเงยหน้าขึ้นโดยปราศจากคำหึง ท่านจะปลอดภัย และไม่ต้องกลัว

สุภาษิต 16:3

จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระเจ้า และแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้

สุภาษิต 16:20

บุคคลผู้สนใจในพระวาทนะจะพบของดี และคนที่วางใจในพระเจ้าจะสุขสบาย

ปัญญาจารย์ 12:1

ในปฐมวัยของเจ้า เจ้าจงระลึกถึงพระผู้ทรงสร้างของเจ้าก่อนที่ยามทุกชั่วร้อนจะมาถึง และปีเดือน โกลีเข้ามา เมื่อเจ้าจะกล่าวว่า “ข้าไม่มีความเพลิดเพลินในปีเดือนนั้นเลย”

ปัญญาจารย์ 12:13-14

จบเรื่องแล้ว ได้ฟังกันทั้งสิ้นแล้ว จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกประการเข้าสู่การพิพากษา พร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว

มัทธิว 5:20

เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าความชอบธรรมของท่าน ไม่ยิ่งกว่าความชอบธรรมของพวกธรรมจารย์ และพวกฟาริสี ท่านจะไม่มีวันได้เข้าสู่แผ่นดินสวรรค์

มัทธิว 10:37

ผู้ใดที่รักบิดามารดา ยิ่งกว่ารักเรา ก็ไม่มีค่าควรแก่เรา และผู้ใดรักบุตรชายหญิง ยิ่งกว่ารักเรา ผู้นั้นก็ไม่มีค่าควรกับเรา

ยอห์น 14:21

ผู้ใดที่มีบัญญัติของเรา และประพฤติตามบัญญัตินั้น ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่รักเรา และผู้ที่รักเรานั้น พระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขา และจะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา

กิจการ 5:29

ฝ่ายเปโตรกับอัครทูตอื่นๆตอบว่า “ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้า ยิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์”

กิจการ 21:13

ฝ่ายเปาโลตอบว่า “เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงร้องไห้และทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ด้วยข้าพเจ้าเต็มใจพร้อม ที่จะไปให้เขาผูกมัดไว้อย่างเดียวกันก็หามิได้ แต่เต็มใจพร้อมที่จะตายที่กรุงเยรูซาเล็มด้วย เพราะเห็น แก่พระนามของพระเยซูคริสตเจ้า”

โรม 2:13

เพราะว่าคนที่เพียงแต่ฟังธรรมบัญญัติเท่านั้น หากใช้ผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าไม่คนที่ ประพฤติตามธรรมบัญญัติต่างหาก ที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: สาราภาพบาปของคุณ.....

กัณฑ์วิธี 5:6-7a

“จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ชายก็ดีหรือผู้หญิงก็ดีกระทำบาปอย่างที่มีมนุษย์กระทำ คือ ประพฤติฝ่าฝืนต่อพระเจ้า และผู้นั้นได้ผิดแล้ว ก็ให้ผู้นั้นสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ”

สดุดี 32:5

ข้าพระองค์สารภาพบาปของข้าพระองค์ต่อพระองค์ และข้าพระองค์มิได้ซ่อนบาปผิดของข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ทูลว่า “ข้าพระองค์จะสารภาพการละเมิดของข้าพระองค์ต่อพระเจ้า แล้วพระองค์ทรงยกโทษบาปของข้าพระองค์”

สดุดี 38:18

ข้าพระองค์สารภาพบาปผิดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์เป็นทุกข์เพราะบาปของข้าพระองค์

สุภาษิต 28:13

บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเริญ แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะได้รับความกรุณา

มาระโก 1:5

คนทั่วแคว้นยูเดียกับชาวกรุงเยรูซาเล็มได้พากันออกไปหาจอห์น สารภาพความบาปผิดของตน และได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน

ยากอบ 5:16

เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคร้าย คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล

1 ยอห์น 1:9

ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: การเป็นสาวก.....

มาระโก 1:17-18

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามาเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนดังหาปลา” เขาก็ละแหตามพระองค์ไปทันที

ลูกา 14:33

ก็เช่นนั้นแหละ ทุกคนในพวกท่านที่มีได้สิ่งสารพัดที่ตนมีอยู่ จะเป็นสาวกของเราไม่ได้

ยอห์น 8:31-32

พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่ศรัทธาในพระองค์แล้วว่า “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็ เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง และท่านทั้งหลายจะรู้จักสัจจะ และสัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลาย เป็นไท”

ยอห์น 13:34-35

เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลาย คือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรายกเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่า เจ้า ทั้งหลายเป็นสาวกของเรา

ยอห์น 15:8

พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้คือ เมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านก็เป็นสาวกของเรา

ฮีบรู 6:12b

แต่ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อและความเพียร จึงได้รับตามพระสัญญา เป็น มรดก

1 ยอห์น 2:6

ผู้ใดกล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควรดำเนินตามทางที่พระองค์ทรงดำเนินนั้น

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: การเกิดผล.....

สุภาษิต 11:30

ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต การฝ่าฝืนกฎหมายย่อมทำลายชีวิต

มัทธิว 28:19-20

พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้และตรัสกับเขาว่า “ทุกชนชาติทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษา สิ่ง สารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค

ยอห์น 15:16

ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน

กาลาเทีย 5:22-26

ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติห้ามไว้เลย ผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ ได้เอาเนื้อหนังกับความอยากและตัณหาของเนื้อหนังตรึงไว้ที่กางเขนแล้ว ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย เราอย่าถือตัว อย่ายั่วโทสะกัน และอย่าอิจฉาริษยากันเลย

โคโลสี 1:10

เพื่อท่านจะได้ประพฤติอย่างที่เหมาะสมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และทำตนให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ ให้เกิดผลในการดีทุกอย่าง และจำเริญขึ้นในความรู้ถึงพระเจ้า

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: นมัสการหมู่ (การมาโบสถ์).....

สดุดี 100

ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงเปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่พระเจ้า จงปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยินดี จงเข้ามาเฝ้าพระองค์ด้วยการร้องเพลง จงรู้เถิดว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า คือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลาย และเราก็เป็นของพระองค์ เราเป็นประชากรของพระองค์ เป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา และเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ ด้วยการสรรเสริญ จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์ เพราะพระเจ้าประเสริฐ ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ และความสัตย์สุจริตของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์

มัทธิว 18:20

ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ที่ท่ามกลางเขาที่นั่น

กิจการ 2:46a

เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร (ทุกวันเรื่อยไป)

กิจการ 14:27

เมื่อมาถึงท่านทั้งสองได้เรียกประชุมคริสตจักร และได้เล่าให้เขาฟังถึงมหกิจทั้งปวงซึ่งพระเจ้าผู้ทรงสถิตกับเขาได้ทรงกระทำ กับซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดประตูให้คนต่างชาติเชื่อ

กิจการ 16:13

ในวันสะบาโตเราได้ออกจากประตูเมืองไปยังฝั่งแม่น้ำ เข้าใจว่ามีที่สำหรับอธิษฐาน จึงได้นั่งสนทนากับพวกผู้หญิงที่ประชุมกันที่นั่น

ฮีบรู 10:25

อย่าขาดการประชุมเหมือนอย่างบางคนที่เขาอยู่นั้น แต่จงพูดหนุนใจกันให้มากยิ่งขึ้น เพราะท่านทั้งหลายก็รู้ว่าวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: เป็นกายเดียวกัน.....

โรม 12:5

พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น

1 โครินธ์ 12:12

ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะเหล่านั้นแม้จะมีหลายส่วน ก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น

1 โครินธ์ 12:18-20

แต่พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์ ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน ความจริงมีอวัยวะหลายอย่าง แต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน

1 โครินธ์ 12:27

ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น

เอเฟซัส 4:3-5

จงเพียรพยายามให้คงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งพระวิญญูณทรงประทานนั้น ด้วยสันติภาพ เป็นพันธะ มีกายเดียวและมีพระวิญญูณองค์เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่ ทรงเรียกท่าน มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว

เอเฟซัส 4:15-16

แต่ให้เรายึดความจริงด้วยใจรัก เพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะ คือพระคริสต์
คือ เนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและประสานกัน โดยทุกๆ ข้อต่อที่ทรง
ประทาน ได้จำเริญเติบโตขึ้นด้วยความรัก เมื่ออวัยวะทุกอย่างทำงานตามความเหมาะสมแล้ว

เอเฟซัส 4:25

เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และจงพูดความจริงต่อกัน เพราะว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของ
กัน และกัน

โคโลสี 1:18a

พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: ความเชื่อส่วนตัว.....

สุภาพิต 30:5

พระวณะทุกคำของพระเจ้านั้นพิสุจน์เห็นจริงแล้ว พระองค์ทรงเป็นโล่แก่บรรดาผู้ลี้ภัยอยู่ใน
พระองค์

เอเสเคียล 18:20

ชีวิตที่กระทำบาปจะต้องตาย บุตรไม่ต้องรับโทษความชั่วของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความ
ชั่ว ของบุตร คนชอบธรรมจะรับกรรมชอบของตัวเอง และคนอธรรมจะรับกรรมชั่วของตน

มาระโก 16:16

ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องรับโทษ

ยอห์น 11:25-27

พระเยซูตรัสกับเธอว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้น และมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรานั้น
ถึงแม้ว่าเขา ตายแล้ว ก็ยังมีชีวิตอีก และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่าง
นี้ไหม” มารธาทูลพระองค์ว่า “เชื่อพระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์
พระบุตร ของพระเจ้าที่เสด็จมาในโลก”

โรม 10:9-10

คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจว่า พระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจ ก็นำไปสู่ ความชอบธรรม และการยอมรับสัจจะของพระเจ้าด้วยปาก ก็นำไปสู่ความรอด

กาลาเทีย 5:6

เพราะว่าในพระเยซูคริสต์นั้น การที่รับพิธีเข้าสุหนัดหรือไม่รับ ก็หาเกิดประโยชน์อันใดไม่ แต่ ความเชื่อซึ่งแสดงออกเป็นกิจที่ทำด้วยความรักนั้นสำคัญ

ฮีบรู 11:1

ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกมั่นใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง

ฮีบรู 13:15

เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไป โดยทางพระองค์นั่นคือ คำ กล่าวยอมรับเชื่อพระนามของพระองค์

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: การอธิษฐาน.....

มาระโก 11:24

เหตุฉะนั้น เรบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และ ท่านจะได้รับสิ่งนั้น

ลูกา 6:28b

จงอธิษฐานเพื่อคนที่เคี้ยวเคี้ยวท่าน

1 เซสโลนิคา 5:17

จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ

ยากอบ 4:3

ท่านขอและไม่ได้รับ เพราะท่านขอผิด หวังได้ไปเพื่อสนองกิเลสตัณหาของท่าน

ยากอบ 5:13

มีผู้ใดในพวกท่านทนทุกข์หรือ จงให้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้นั้นร้องเพลง สรรเสริญ

(ตัวอย่าง: ลูกา 18:2-8 – คำอุปมาเรื่องหญิงม่ายและผู้พิพากษา)

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: การนับถือพระเจ้า (เกรงกลัวพระเจ้า).....

1 ซามูเอล 12:24

จงยำเกรงพระเจ้าเท่านั้น ปรนนิบัติพระองค์ด้วยใจซื่อสัตย์สุจริต และด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จง
พิเคราะห์ถึงมหกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำแก่ท่านแล้วนั้น

สุภาษิต 1:7

ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ยอมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน

สุภาษิต 3:7-8

อย่าคิดว่าตนฉลาด จงยำเกรงพระเจ้าและหันจากความชั่วร้าย การกระทำเช่นนี้จะเป็นที่ข่มเนื่อ
ของ เจ้า และเป็นที่ยื่นน้ำแก่กระดูกของตน

สุภาษิต 10:27

ความยำเกรงพระเจ้านั้นยืดชีวิตให้ยาวไป แต่ปีเดือนของคนชั่วร้ายนั้นจะสั้นเข้า

สุภาษิต 14:2

บุคคลผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมเกรงกลัวพระเจ้า แต่บุคคลที่คดเคี้ยวในทางของเขา ก็ดูหมิ่น
พระองค์

สุภาษิต 15:16

มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระเจ้า ดีกว่ามีคลังทรัพย์ใหญ่ แต่มีความลำบากอยู่ด้วย

สุภาษิต 15:33

ความยำเกรงพระเจ้า เป็นการสอนให้เกิดปัญญา และความถ่อมใจเดินอยู่ข้างหน้าเกียรติ

สุภาษิต 22:4

บำเหน็จของความถ่อมใจและความยำเกรงพระเจ้า คือความมั่งคั่ง เกียรติ และชีวิต

สุภาษิต 23:17-18

อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่จงดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าวันยังค่ำ มีอนาคตแน่นอน
ที่เดียว และความหวังของเจ้าจะมีได้ถูกตัดออก

สุภาษิต 28:14

คนที่เกรงกลัวอยู่เสมอก็ได้รับพร แต่บุคคลที่ทำให้กระด้าง จะตกในความลำบากยากเย็น

สุภาษิต 31:30

เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเจ้าสมควรได้รับคำสรรเสริญ

ปัญญาจารย์ 12:13

จบเรื่องแล้ว ได้ฟังกันทั้งสิ้นแล้ว จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง

มัทธิว 10:28

อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่มีอำนาจที่จะฆ่าจิตวิญญาณ แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ ที่จะให้ ทั้งจิตวิญญาณ ทั้งกายพินาศในนรกได้

วิวรณ์ 14:7

ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลา ที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

(ตัวอย่าง: กิจการ 10:1-8 – โครเนลิอัส, ชายที่ยำเกรงพระเจ้า)

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: ความชอบธรรม.....

สดุดี 37:25-26

ข้าพเจ้าเคยหุนหัน และเคียวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้ง หรือถูกหลาน ของเขาขอราน เขาแจกจ่ายอย่างกว้างขวาง และให้ยืมเสมอ และลูกหลานของเขาก็เป็นคำพร

สุภาษิต 10:28

ความหวังของความชอบธรรมจบลงในความยินดี แต่ความมั่งหวังของความชั่วร้าย ก็สูญเปล่า

สุภาษิต 11:5

ความชอบธรรมของคนที่ไม่รู้ดำเนิน ย่อมรักษาทางของเขาให้ตรง แต่คนชั่วร้ายก็ล้มลงด้วยความชั่วร้ายของเขาเอง

สุภาษิต 11:31

คูเถิดแม้คนชอบธรรมอาจจะถูกทำโทษในแผ่นดินโลก คนชั่วร้ายและคนบาปจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

สุภาษิต 12:21

ไม่มีความชั่ว (อันตราย) ตกอยู่กับคนชอบธรรม แต่คนชั่วร้ายเต็มด้วยความลำบาก

สุภาษิต 13:5-6

คนชอบธรรมเกลียดความเท็จ แต่คนชั่วร้ายประพฤติน่าอับอายและน่าอดสู ความชอบธรรมระแวงระวังผู้ที่ทางของเขาเที่ยงธรรม แต่บาปกว่าคนชั่วร้าย

สุภาษิต 13:9

สว่างของคนชอบธรรมก็เปรมปรีดี แต่ประทีปของคนชั่วร้ายจะถูกดับ

สุภาษิต 24:15-16

อย่าหมอบคอบอย่างคนชั่วร้ายเพื่อต่อสู้กับที่อาศัยของคนชอบธรรม อย่าทำทารุณแก่เรือนของเขา เพราะคนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็ลุกขึ้นอีก แต่คนชั่วร้ายจะถูกความลำบากยากเย็นคว่ำลง

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: ประกาศความเชื่อ.....

สดุดี 89:15-16a

ชนชาติที่รู้จักโห่ร้องอย่างชื่นบานก็เป็นสุข ข้าแต่พระเจ้าคือผู้ที่เดินในสว่างแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ผู้ตื่นโถดอยู่ในพระนามของพระองค์วันยังค่ำ

อิสยาห์ 6:8

และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา” แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด”

เยเรมีย์ 1:4-8

พระวณะของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าว่า “เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวณะให้แก่บรรดา ประชาชาติ” แล้วข้าพเจ้าก็กราบทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้า คูเถิด ข้าพระองค์พูดไม่เป็น เพราะว่าข้าพระองค์เป็นเด็ก” แต่พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า “อย่าว่าเจ้าเป็นแต่เด็ก เพราะเจ้าต้องไปหา

ทุกคน ที่เราใช้ให้เข้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้าง เจ้าต้องพูด อย่ากลัวหน้าเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า จะช่วยกู้เจ้าไว้ พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

มัทธิว 28:18-19a

พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับเขาว่า “ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา”

ฟีเลโมน 6

และข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้การที่ท่านร่วมเชื่อกับพวกเรานั้น จงเพิ่มพูนความรู้ในการดีทั้งปวงของพวกเรา ซึ่งมีในพระคริสต์

(ข้าพเจ้าอธิษฐานว่า ท่านจะกระตือรือร้นในการประกาศความเชื่อ เพื่อที่ท่านจะได้รับความเข้าใจ อย่างเต็มเปี่ยมในสิ่งที่ดีทุกอย่างที่เรามีในพระคริสต์)

การตอบสนองของคุณต่อพระเจ้า: วางใจในพระเจ้า.....

สดุดี 37:3-9

จงวางใจในพระเจ้า และกระทำความดี ท่านจึงอาศัยอยู่ในแผ่นดินและขึ้นบานอยู่กับความปลอดภัย จงปีติยินดีในพระเจ้า และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน จงมอมทางของท่านไว้กับพระเจ้า วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ พระองค์จะทรงให้ความยุติธรรม แก่ท่านกระจ่างอย่างความสว่าง และให้สิทธิของท่านแข็งอย่างเที่ยงวัน จงสงบอยู่ต่อพระเจ้า และ เพียรรอคอยพระองค์อยู่ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อนเพราะเหตุผู้ที่เจริญตามทางของเขา หรือเพราะ เหตุผู้ที่กระทำตามอุบายชั่ว จงระงับความโกรธและทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน มี แต่จะชั่วไป เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่บรรดาผู้ที่รอคอยพระเจ้า จะได้แผ่นดินตก ไปเป็นมรดก

สุภาษิต 3:5

จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง

สุภาษิต 11:28

บุคคลผู้วางใจในความมั่งคั่งจะล้มละลาย แต่คนชอบธรรมจะรุ่งเรืองอย่างไ้ไม่มีเทียม

สุภาษิต 16:20

บุคคลผู้สนใจในพระวาทะจะพบของดี และคนที่วางใจในพระเจ้าจะสุขสบาย

สุภาษิต 28:25-26

คนตะกละ (คนโลภ) เร้าให้เกิดการวิวาท แต่ผู้ที่วางใจในพระเจ้าจะเจริญขึ้น บุคคลที่วางใจในความคิดของตัวเองเป็นคนโง่ แต่บุคคลที่ดำเนินในปัญญาจะได้รับการช่วยกู้

สุภาษิต 29:25

การกลัวคนวางบ่วงไว้ แต่บุคคลที่วางใจในพระเจ้ายิ่งปลอดภัย

บทที่ 12 การเติบโตในนิสัยการทำงาน (Growing in Work Habits)

..เป็นคนที่วางใจได้.....

สดุดี 37:21

คนอธรรมขอยึดและไม่ยอมคืน แต่คนชอบธรรมนั้นใจกว้างขวางและแจ่มง่าย

มัทธิว 5:37a

จริงก็จงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ พูดแต่เพียงนี้ก็พอ

ลูกา 16:10

คนที่สัตย์ซื่อในของเล็กน้อย จะสัตย์ซื่อในของมากด้วย และคนที่อสัตย์ในของเล็กน้อย จะอสัตย์ ในของมากเช่นกัน

(ตัวอย่าง: มัทธิว 21:28-32 – คำอุปมาเรื่องบุตรสองคน)

..เป็นคนที่ถูกกระตุ้นด้วยรางวัลและความสำเร็จ.....

สุภาษิต 12:24

มือของคนที่ยืนยันจะแข็งแรงจะครอบครอง ฝ่ายคนเกียจคร้านจะถูกบังคับให้ทำงานโยธา

สุภาษิต 16:3

จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระเจ้า และแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้

สุภาษิต 21:5

แผนงานของคนที่ยืนยันแข็งแรงนำสู่ความอุดมแน่นอน แต่ทุกคนที่เร่งร้อนก็มาสู่ความขัดสนเท่านั้น

สุภาษิต 22:29

เจ้าเห็นคนที่มีฝีมือในงานของเขาหรือ เขาจะได้อยู่ในฝ้าพระราชา เขาจะยืนอยู่ต่อหน้าคนที่มีชื่อเสียง

สุภาษิต 31:27

เธอดูแลการงานในครัวเรือนของเธอ และไม่ซุบมือเปิบ (ไม่เกียจคร้าน)

ยอห์น 15:16

ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านไป เกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพราะว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน

2 โครินธ์ 8:7

เหตุฉะนั้น เมื่อท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกสิ่ง คือความเชื่อ ฝึปาก ความรู้ ความกระตือรือร้น และความรักต่อเรา ท่านทั้งหลายก็จงประกอบการกุศล (การให้) นี้อย่างบริบูรณ์เหมือนกันเถิด

ฟิลิปปี 4:8

คุณคิดถึงพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ของใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่เป็นสิริสุทธี สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ของใคร่ครวญคุณ

โคโลสี 3:23

ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์

1 เซสโตนิกา 4:11-12

และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ และทำกิจธุระส่วนของคุณ และทำงานด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราจำจับท่านแล้ว เพื่อท่านจะได้เป็นที่นับถือของคนภายนอก และท่านจะไม่ต้องพึ่งอาศัยใครเลย

ฮีบรู 6:12

เราไม่อยากจะให้ท่านเป็นคนเลื่อยช้า (จี้เกียจ) แต่ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อ และความเพียร จึงได้รับตามพระสัญญาเป็นมรดก

1 เปโตร 2:9

แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรง เรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์

(ตัวอย่าง: มัทธิว 25:14-30 – คำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์)

..ความจี้เกียจ.....

สุภาษิต 15:19

ทางของคนเกียจคร้านมีต้นหนามควัดงอกอยู่เต็ม แต่วิถีของคนเที่ยงธรรมเป็นทางหลวงราบเสมอ

สุภาษิต 18:9

บุคคลที่หย่อนยานในการทำงาน ก็เป็นพี่น้องกับคนเจ้าทำลาย

สุภาษิต 19:15

ความเกียจคร้านทำให้หลับสนิท และคนจี้เกียจจะต้องหิว

สุภาษิต 19:24

คนเกียจคร้านฝังมือของตัวไว้ในซาม และไม่ยอมแม้แต่นำอาหารมาสู่ปากของตน

สุภาษิต 20:4

คนเกียจคร้านไม่ไถนาในหน้านา เขาจะแสวงหาเมื่อถึงฤดูเกี่ยว แต่ไม่พบอะไรเลย

สุภาษิต 20:13

อย่ารักการหลับไหล เกรงว่าเจ้าจะมาถึงความยากจน จงลืมตาของเจ้าและเจ้าจะได้กินอิ่ม

สุภาษิต 21:25-26

ความปรารถนาของคนเกียจคร้านฆ่าตัวเขาเอง เพราะมือของเขาปฏิเสธไม่ทำงาน คนโลกก็โลกอยู่ วันยังค่ำ แต่คนชอบธรรมให้และไม่หวังเหนี่ยวไว

สุภาษิต 24:30-34

เราผ่านไปที่ไร่นาของคนเกียจคร้าน ข้างสวนองุ่นของคนที่ไม่รู้สามัญสำนึก และนี่แน่ะ มีตำแยงอก เต็มไปหมด และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยต้นเหียงอกหนาม (วัชพืช) และกำแพงหินของมันก็พังลงแล้ว เราได้เห็นและพิเคราะห์ดู เรามองดูและได้รับคำสั่งสอน “หลับนิด เคลิ้มหน่อย กอดมือพักผ่อนหน่อย” แล้วความจนจะมาหาเจ้าอย่างขโมย ความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ

สุภาษิต 26:14

ประตูล้มไปมาด้วยบานพับของมันฉันใด คนเกียจคร้านก็ทำอย่างนั้นบนที่นอนของเขา

สุภาษิต 26:16

คนเกียจคร้านเห็นว่าตัวเองฉลาดกว่าคนเจ็ดคนที่ตอบได้อย่างหลักแหลม

ปัญญาจารย์ 10:18

เพราะความขี้เกียจ หลังกาจึงหักพังลง และเพราะความเกียจคร้าน เรือจึงรั่วเฉอะและ

2 เศษะโลนิกา 3:10

แม้เมื่อเราอยู่กับพวกท่าน เราก็ได้กำชับอย่างนี้ว่า ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน

..ดูแลสัตว์เลี้ยงของคุณ.....

สุภาษิต 12:10

คนชอบธรรมยอมเห็นแก่ชีวิตสัตว์ของเขา แต่ความกรุณาของคนโหดร้ายคือความดุร้าย

..ดูแลทรัพย์สมบัติของคุณ.....

สุภาษิต 12:27

คนเกียจคร้านจะจับเหยื่อของเขาไม่ได้ แต่คนขยันขันแข็งจะได้ทรัพย์ศฤงคารประเสริฐ

สุภาษิต 21:20

คลังทรัพย์ประเสริฐและน้ำมันมีอยู่ในที่อาศัยของคนฉลาด แต่คนโง่กินมันหมด

..ดูแลห้องของคุณ.....

สุภาษิต 14:1

ปัญญา (สตรีเจ้าปัญญา) สร้างเรือนของเธอขึ้น แต่ความโง่ริ่อมันลงด้วยมือตนเอง

1 โครินธ์ 14:33a

เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุข